

Nr 71

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående reglering av priserna på fisk under budgetåret 1958/59 m. m.; given Stockholms slott den 21 februari 1958.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att *dels* antaga härvid fogade förslag till

- 1) förordning angående fortsatt giltighet av förordningen den 30 maj 1952 (nr 320) om viss reglering av handeln med fisk, m. m.;
- 2) förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 372) angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur;
- 3) förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 374) angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m.;

dels bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen i övrigt hemställt.

GUSTAF ADOLF

Gösta Netzén

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen begäres bemyndigande att under budgetåret 1958/59 reglera priserna på fisk ävensom importen och exporten av fisk enligt i huvudsak de grunder, som tillämpas under innevarande budgetår.

De nu gällande förordningarna om viss reglering av handeln med fisk, m. m., angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur ävensom angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m., vilkas giltighetstid utgår den 30 juni 1958, föreslås skola förlängas att gälla till och med den 30 juni 1959.

Förslag
till
Förordning
angående fortsatt giltighet av förordningen den 30 maj 1952 (nr 320)
om viss reglering av handeln med fisk, m. m.

Härigenom förordnas, att förordningen den 30 maj 1952 om viss reglering av handeln med fisk, m. m.,¹ vilken enligt förordning den 31 maj 1957 (nr 181) gäller till och med den 30 juni 1958, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1959.

¹ Senaste lydelse, se beträffande 1 § SFS 1953:373 och beträffande 12 § SFS 1956:202.

Förslag
till
Förordning
om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 372) angående
reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur

Härigenom förordnas, att förordningen den 5 juni 1953 angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur, vilken enligt förordning den 31 maj 1957 (nr 182) gäller till och med den 30 juni 1958, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1959.

Förslag
till
Förordning
om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 374) angående
reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m.

Härigenom förordnas, att förordningen den 5 juni 1953 angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m., vilken enligt förordning den 31 maj 1957 (nr 183) gäller till och med den 30 juni 1958, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1959.

*Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
den 21 februari 1958.*

Närvarande:

Ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON,
LINDELL, LINDSTRÖM, LINDHOLM, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, KJELLIN,
JOHANSSON.

Efter gemensam beredning med cheferna för finans- och handelsdepartementen anmäler chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Netzén, *vissa frågor angående regleringen av priserna på fisk m. m. samt anför därvid följande.*

I. Inledning

I förordningen den 30 maj 1952 (nr 320; ändrad genom förordningarna 1953: 373 och 1956: 202) om viss reglering av handeln med fisk, m. m., vilken förordning gäller t. o. m. den 30 juni 1958, är bestämmelser meddelade om handelsreglering — grundad på auktorisation av s. k. producentföreningar — och om prisregleringsavgift på fisk. Importen och exporten av fisk och fiskprodukter regleras med stöd av kungörelsen den 14 mars 1947 (nr 82) angående allmänt importförbud samt förordningarna den 5 juni 1953 (nr 372 och 374) angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur resp. utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m. Enligt sistnämnda förordningar, vilka likaså äger giltighet t. o. m. den 30 juni 1958, fordras i princip tillstånd av statens jordbruksnämnd för import och export av fisk och fiskprodukter.

Genom beslut den 31 maj 1957 bemyndigade Kungl. Maj:t statens jordbruksnämnd att för tiden t. o. m. den 30 juni 1958 i huvudsaklig överensstämmelse med de grunder, som angivits i propositionen 1957: 88 samt jordbruksutskottets utlåtande 1957: 14, anordna reglering av priserna på fisk samt av importen och exporten av fisk och skaldjur utav vissa slag ävensom att dels förordna om upptagande av prisregleringsavgift å svenskfångad fisk och importfisk enligt 5 och 8 §§ nyssnämnda förordning 1952: 320, dels enligt 12 § samma förordning meddela — såvitt angår täckande av andra kostnader i samband med prisreglering på fisk än i jordbruksnämndens centrala organisation uppkommande uppbörds- och kontrollkostnader — närmare föreskrifter rörande användningen av medel, som inflyter

till jordbruksnämnden genom upptagande av omförmälda prisregleringsavgifter m. m. I samma beslut föreskrev Kungl. Maj:t, att de medel, som inflyter vid upptagandet av införselavgifter på färska och frysta filéer av gråsej, kolja, kungsfisk (rödkolja, uer), torsk och vitling skulle av jordbruksnämnden — med den begränsning, som anges i det följande — tillföras nämndens prisregleringskassa för fisk att användas för med kassan avsedda ändamål. Vidare bemyndigades jordbruksnämnden att av de medel, som inestår i prisregleringskassan för fisk, till statskontoret utbetala 3 500 000 kr. för avveckling av de från Fonden för låneunderstöd: Lån till Fiskprisregleringsföreningar genom Kungl. Maj:ts beslut den 28 juni, 2 augusti och 25 oktober 1946 beviljade lånen, ävensom att — med beaktande av vad i förenämnda proposition och utskottsutlåtande anförts — utfärda föreskrifter angående användningen av de vinster, som hos prisregleringsföreningarna på fiskets område uppkommer genom avvecklingen av dessa lån. Samtidigt bemyndigades jordbruksnämnden att av de medel, som inestår i prisregleringskassan för fisk, till regleringsföreningarna på fiskets område jämväl under budgetåret 1957/58 utlämna lån för tillfällig finansiering av kreditförsäljningar av fisk till utlandet på villkor, som föreskrivits av Kungl. Maj:t genom särskilda beslut den 3 september 1954 och den 11 maj 1956. Jordbruksnämnden fick tillika bemyndigande att ur nämndens clearingkassa för fisk utbetala 20 000 kr. till svenska konservkontrollens råd för inrättande av en i förenämnda proposition omförmäld buffertfond. Kungl. Maj:t föreskrev vidare, att kostnaderna under budgetåret 1957/58 för kvalitetskontroll av andra fiskvaror än konserver, i den mån de icke kunde bestridas genom inflytande kontrollavgifter, skulle till ett belopp av högst 40 000 kr. täckas ur jordbruksnämndens clearingkassa för fisk. Slutligen bemyndigade Kungl. Maj:t jordbruksnämnden att för bestridande av kostnaderna under budgetåret 1957/58 för den befattningshavare, som har till uppgift att främja fiskexporten, disponera ett belopp av högst 90 000 kr., varav 45 000 kr. från reservationsanslaget Främjande av beredning och avsättning av fisk m. m. och återstoden från de för budgetåret 1957/58 genom upptagande av införselavgifter på fiskets område inflytande medlen.

I skrivelse, som inkommit till jordbruksdepartementet den 12 februari 1958, har *statens jordbruksnämnd* framlagt förslag till reglering av priserna på fisk under budgetåret 1958/59, m. m. Nämnden har anmält, att den i de frågor, som berörts i skrivelsen, dels haft överläggningar med nämndens råd beträffande prisregleringsfrågor på fiskets område, dels samrått med *fiskeristyrelsen med statens fiskeriförsök*. Fiskeristyrelsen har därvid förklarat sig i sak biträda jordbruksnämndens förslag.

II. Reglering av priserna på fisk m. m.

Nuvarande förhållanden

Innebörden av prisregleringen. Prisregleringen innebär i huvudsak, att jordbruksnämnden för västkusten och sydkusten efter överläggning med fiskarorganisationerna därstädes fastställer minimipriser på de viktigaste fiskslagen och därigenom möjliggör för fiskarna att utfå lägst dessa priser för bl. a. den fisk, som säljes till färskkonsumtion inom landet. Den fisk, som vid försäljning ej uppnår de sålunda fastställda minimipriserna (överskottsfisk), övertages av för ändamålet särskilt bildade prisregleringsföreningar, på västkusten föreningen Västkustfisk och på sydkusten föreningen Sydkustfisk. Denna överskottsfisk exporteras i färskt eller berett skick eller användes inom landet exempelvis för framställning av konserver och fiskmjöl. För verksamheten med omhändertagandet av överskottsfisken erhåller föreningarna av jordbruksnämnden vissa i förväg bestämda statliga bidrag, s. k. pristillägg. Dessa utgår — bortsett från vissa inskränkningar beträffande exporten — i princip med visst belopp per kilogram bevisligen uppkommen överskottsfisk. Under senare år har emellertid pristilläggen i allmänhet utgått i den formen, att ett fast belopp bestämts för prisregleringen under året. I den mån detta belopp ej behövt tagas i anspråk för täckande av utgifterna under året, har det tillförts prisregleringsföreningarnas konjunkturutjämningsfonder. Anledningen till att jordbruksnämnden övergått till att utbetala ett bestämt fast belopp för prisregleringen av fisk har varit, att nämnden velat eftersträva, att prisregleringsföreningarna vid handhavandet av verksamheten skall stimuleras till mera ekonomiska och långsiktiga bedömanden. För överskottsfisken utbetalar prisregleringsförening till fiskaren ett pris, s. k. garantipris, vilket fastställs av föreningen och bestämmes under hänsynstagande till erhållna pristillägg och beräknade försäljningsmöjligheter för överskottsfisken. Garantipriset fastställs i förväg och är det pris, som fiskaren lägst kan påräkna för sina leveranser av fisk.

Prisregleringen på ostkusten innebär, att jordbruksnämnden till föreningen Ostkustfisk (centralorganisation för de auktoriserade fiskförsäljningsföreningarna på ostkusten) årligen utbetalar vissa statliga medel, s. k. prisutjämningsbidrag, att användas såsom tillskott till de priser, föreningarna erhåller vid försäljning av strömmingsfångster, som ej kan avsättas till färskkonsumtion eller rökning inom landet. Prisutjämningsbidrag har i allmänhet fått åtnjutas för färsk eller frusen exportströmming, saltströmming för den inhemska marknaden och färsk strömming, vilken såsom djurföda levereras till pälsdjursfarm. Ett bemyndigande för jordbruksnämnden att utvidga prisregleringen till strömming, som använts för tillverkning av konserver, har under år 1957 icke tagits i anspråk. Icke heller har nämnden utnyttjat rätten att genomföra prisreglering för torsk på ostkusten norr om Blekinge enligt det på väst- och sydkusten gällande systemet. Prisreg-

leringen på ostkusten är således — till skillnad mot den prisreglering, som upprätthålles på väst- och sydkusten — f. n. så utformad, att den enskilde fiskaren ej blir tillförsäkrad vare sig ett av staten bestämt lägsta pris för den strömming, som avsättes på färskmarknaden inom landet, eller ett fast pris (garantipris) för strömmingsöverskottet.

Kostnaderna för prisregleringarna täckes av prisreglerings- och införselavgifter. Prisregleringsavgifter utgår för såväl svenskfångad som importerad saltvattensfisk och upptages av förstahandsköpare av fisk m. fl. I fråga om färsk och frusen importfisk samt svenskfångad fisk, som ilandföres på västkusten, utgår f. n. prisregleringsavgift på i huvudsak all fisk med undantag av skarpsill och de fiskslag, varav filéer belagts med införselavgift. För svenskfångad fisk, som ilandföres på syd- och ostkusten, uttages avgift endast på sill (strömming). Regleringsavgiften utgör 5 procent av köpspriset för svenskfångad fisk, som ilandföres på väst- och sydkusten och säljes till minimipris och däröver, samt 4 öre per kg för strömming, som säljes för färskkonsumtion eller rökning. För importfisk, som i samband med införsel säljes på kommunal fiskauktion, är avgiften 5 procent av köpspriset. Avgiften för annan importfisk utgör för färsk och frusen fisk 5 procent av värdet, beräknat enligt tulltaxeförordningen, för islandssill 4,7 öre per kg av nettovikten samt för annan beredd importsill 3,7 procent av nyssnämnda värde. Avgiften på importfisk är så avvägd, att den i stort sett motsvarar den avgift, som utgår för svenskfångad fisk. Under år 1957 har den ändringen vidtagits, att prisregleringsavgiften slopats för sockersaltad eller kryddad islandssill (såväl svenskfångad som importerad), som beretts med tillsats av minst viss kvantitet socker. Införselavgift utgår, såsom nämnts i det föregående, på vissa fiskfiléer med 45 öre per kg av varans nettovikt.

Med stöd av Kungl. Maj:ts förenämnda bemyndigande har jordbruksnämnden av de medel, som inestår i prisregleringskassan för fisk, till statskontoret den 29 juni 1957 utbetalat 3 500 000 kr. för avveckling av de lån å 500 000, 2 500 000 och 500 000 kr., som genom Kungl. Maj:ts beslut den 28 juni, 2 augusti och 25 oktober 1946 beviljats resp. Ostkustfisk, centralförening u. p. a., Västkustfisk, förening u. p. a., och Sydkustfisk, förening u. p. a., för bedrivande av prisreglerande verksamhet på fiskets område. Sedermera har i särskilda skrivelser till berörda föreningar vissa föreskrifter av nämnden meddelats angående användningen av de vinster, som hos föreningarna uppkommit genom avvecklingen av dessa lån. Sålunda har — med beaktande av vad i förenämnda proposition och utskottsutlåtande anförts — föreskrivits skyldighet för prisregleringsföreningarna att i sin helhet överföra ifrågavarande vinster till de stiftelser (konjunkturutjämningsfonder), som för föreningarna bildats enligt särskilda av Kungl. Maj:t godkända avtal. Vad angår dispositionen av de sålunda fonderade medlen har bestämts, att desamma utan särskilt godkännande av nämnden endast får användas som rörelsemedel i föreningarnas prisreglerande verksamhet. Härutöver kan medlen, efter medgivande av jordbruksnämnden, vid behov även

användas som bidrag till täckande av förluster i sådan prisreglerande verksamhet, som föreningarna bedriver enligt direktiv från nämnden.

Prisregleringsföreningarnas behov av rörelsekapital täckes till stor del av de medel, som tillförts föreningarnas konjunkturutmättningsfonder. Föreningarna Västkustfisk och Sydkustfisk åtnjuter enligt Kungl. Maj:ts beslut den 31 maj 1957 därutöver rätt att under innevarande budgetår mot av riksgäldskontoret ställda garantier i Sveriges kreditbank aktiebolag resp. riksbanken mot sedvanlig ränta erhålla lån intill 3 000 000 resp. 2 000 000 kr.

Fångst- och prisutvecklingen m. m. Jordbruksnämnden lämnar i sin skrivelse inledningsvis vissa uppgifter rörande fångst- och prisutvecklingen inom saltsjöfisket, exporten och importen av fisk och fiskprodukter, fiskkonsumtionen inom landet, prisutvecklingen för fiskets förnödenheter, lönsamheten inom fisket samt det ekonomiska resultatet av statens hittillsvarande verksamhet i fråga om prisregleringen av fisk. Vidare lämnas vissa uppgifter angående utvecklingen inom saltsjöfisket av antalet fiskare och fiskebåtar.

Vad först angår *antalet fiskare* framgår av jordbruksnämndens uppgifter, vilka såsom *bilaga 1* torde få bifogas detta protokoll, att under år 1956 en fortsatt minskning skett av antalet yrkesfiskare på samtliga kuststräckor. Nedgången är starkast på ostkusten, där den utgör 8 procent, medan på väst- och sydkusten en minskning skett med 5 resp. drygt 4 procent. Den starka nedgången på ostkusten torde främst bero på den minskade tillgången på strömming. Totalantalet yrkesfiskare år 1956 utgjorde 10 348. Även antalet binäringsfiskare har under år 1956 sjunkit något på syd- och västkusten, medan för ostkusten redovisas en mindre uppgång. Av en utav nämnden uppgjord tablå över *antalet fiskebåtar*, vilken som *bilaga 2* torde få fogas till detta protokoll, kan utläsas, att även under år 1956 på samtliga kuststräckor en fortsatt övergång skett till fiskebåtar med allt större motorstyrka. För västkustens del är dock denna övergång blygsam jämfört med den stora ökning, som under år 1955 ägde rum i fråga om antalet västkustbåtar med motorer överstigande 150 hästkrafter. Observeras bör den relativt kraftiga minskning, som under år 1956 skett av antalet västkustbåtar med en motorstyrka av 91—150 hästkrafter, vilken minskning endast till en mindre del kompenseras genom anskaffning av större båtar. På ostkusten återspeglar nytillskotten av båtar med starkare motorer den här pågående strukturförändringen med övergång till trålfiske. Nämnden påpekar vidare, att totalantalet däckade båtar med motor sjunkit mellan åren 1955 och 1956 med 140 till 3 301, medan viss ökning skett av antalet öppna båtar med motor.

I fråga om *fångstutvecklingen* anför jordbruksnämnden, att det svenska havsfiskets avkastning under år 1956 — exklusive direktlandningar i utlandet av s. k. skrapfisk — uppgick till omkring 192 milj. kg med ett förstahandsvärde av i runt tal 132 milj. kr. För år 1957 kan fångstmängden, enligt hittills för nämnden tillgängliga statistiska uppgifter, beräknas väsentligt

överstiga sistnämnda kvantitet och ligga vid omkring 211 milj. kg. Ökade fångster kan noteras för syd- och västkusten, där stegringen uppgår till 18 resp. 12 procent. På ostkusten däremot har de ilandförda kvantiteterna under år 1957 ytterligare minskat. Fångstvärdet kommer år 1957 att överstiga fångstvärdet under år 1956 och ligga vid omkring 148 milj. kr. Nu angivna beräkningar i fråga om fiskets avkastning för år 1957 innebär enligt nämnden, att kvantitetsmässigt utbytet av fisket ligger i nivå med det bästa fångstresultatet under åren, medan värdemässigt uppnåtts ett betydligt bättre resultat än någonsin tidigare. Fångstutvecklingen sedan förkrigstiden redovisas av nämnden i en särskild tablå, vilken såsom *bilaga 3* torde få fogas till detta protokoll. Vad angår fisket efter viktigare prisreglerade fiskslag har fångsterna av vintersill och garnmakrill under år 1957 ökat icke obetydligt. Fisket efter fladensill, som under år 1955 lämnade det för detta fiske hittills bästa fångstresultatet eller omkring 40 000 ton, redovisar för det gångna året en fångst av omkring 37 000 ton (ilandförd vikt). Under år 1956 uppgick fångsterna av fladensill till omkring 31 000 ton. Även fångsterna av gråsej och torsk på västkusten uppvisar under år 1957 en mera markant stegring i förhållande till år 1956, medan koljafisket gått tillbaka. På sydkusten har fisket efter torsk givit rekordfångster under år 1957. För ostkusten redovisas en nedgång av strömmingsfångsterna jämfört med 1956 års låga nivå. Nämnden upplyser vidare, att i fråga om prisreglerade fiskslag har under år 1957 — i likhet med vad fallet var år 1956 — fångstbegränsningar upprätthållits på västkustsill och makrill samt tidvis även på sill och torsk på sydkusten. Vidare har under sommaren 1957 fångstbegränsning upprätthållits även på annan prisreglerad fisk på västkusten än sill och makrill. Motiveringen för fångstbegränsningarna har varit dels en önskan att genom begränsningarna av fångstkvantiteterna per resa främja den landade fiskens kvalitet, dels en strävan att undvika stora överskott, som skulle blivit svåra att avsätta och som skulle tryckt priserna.

Till belysande av *fiskprisernas utveckling* har jordbruksnämnden upprättat en tablå över de genomsnittliga fiskarpriserna samt minimipriserna på fisk under tiden juli 1953—september 1957. Priserna i denna tablå, vilken såsom *bilaga 4* torde få bifogas detta protokoll, avser västkustfisk av olika slag, sill och torsk vid sydkusten ävensom partipriserna på strömming i Stockholm, allt kvartalsvis.

Beträffande den prisutveckling, som framgår av tablå, anför jordbruksnämnden, att en jämförelse mellan priserna under fjärde kvartalet 1956—tredje kvartalet 1957 och priserna under motsvarande kvartal närmast föregående år ger vid handen, att för västkustens vidkommande en sänkning skett av det genomsnittliga fiskarpriset för all fisk. Av de i tablå särskilt redovisade fiskslagen på västkusten är prissänkningen genomgående för sill, medan för torsk och makrill — vad angår torsk bortsett från första kvartalet — en prisnedgång kan noteras endast under år 1957. Prissänkningarna torde främst sammanhånga med att fångsterna av ifrågavarande fiskslag ökat jämfört med motsvarande tid år 1956. På sydkusten redovisas för de

olika kvartalen omväxlande höjda och sänkta priser på sill och torsk. Oaktat säsongfisket efter sydkusttorsk under första halvåret 1957 varit synnerligen givande, har förstahandspriserna på torsk kunnat hållas på ungefärligen samma nivå som år 1956. Partinoteringarna på strömming i Stockholm har under år 1957 i stort sett legat något över de noteringar, som gällde under motsvarande kvartal år 1956. Vid ostkusten i övrigt har under år 1957 partinoteringarna på strömming i allmänhet hållits något högre i Norrland, medan noteringarna annorstädes legat på ungefärligen samma nivå som under år 1956. Under det sistlidna året har såsom av tablån framgår viss höjning skett av minimipriserna på däri redovisade fiskslag. Prishöjningarna har bl. a. föranletts av att drivmedelskostnaderna för fisket stigit. På grund härav har under år 1957 en uppjustering skett också av flertalet övriga av nämnden fastställda minimipriser på olika fisksorteringar.

Vidare anför jordbruksnämnden, att *exporten av fisk och fiskprodukter* under år 1957 ej undergått några väsentliga förändringar. Den totala exporten, inklusive utrikes ilandföreling med undantag av direktlandningar av s. k. skrapfisk, beräknas ha utgjort 77 milj. kg till ett värde av 58,9 milj. kr. Motsvarande tal för år 1956 utgjorde 73,1 milj. kg och 55 milj. kr. Härvid har ilandförelingen av fisk i utlandet under år 1957 ökat med 3 milj. kg och 1,5 milj. kr. och uppgått till 33,3 milj. kg och 17,1 milj. kr. Utöver dessa kvantiteter beräknas svenska fiskare år 1957 i utländska hamnar ha direktlandat 4,9 milj. kg s. k. skrapfisk mot 5,5 milj. kg år 1956. Värdet av dessa landningar har utgjort 0,8 milj. kr. resp. 1,1 milj. kr. Sammanlagt har år 1957 sålunda exporterats 81,9 milj. kg till ett värde av 59,7 milj. kr. mot 78,6 milj. kg och 56,1 milj. kr. under år 1956. Den kommersiella exporten av färsk fisk, annan än sill, har avsevärt ökat under år 1957, medan för fiskkonserver redovisas en väsentlig minskning. *Importen av fisk och fiskprodukter* har enligt nämnden sjunkit från 47,2 milj. kg och 88 milj. kr. år 1956 till 41,4 milj. kg och 85,4 milj. kr. år 1957. Den kvantitetsmässiga nedgången, som berör i det närmaste samtliga fiskvarugrupper, är särskilt stor för frysta filéer, färsk långa och beredd sill. Införelsen av frysta filéer uppvisar en minskning från 4 324 ton år 1956 till 3 195 ton år 1957. Övervägande delen av denna minskning avser torskfiléer. Nedgången beror närmast på att konsumtionen inom landet av frysta filéer i viss utsträckning tillgodosetts genom ianspråktagande av vid årsskiftet 1956/1957 inneliggande lager och vidare därpå att importönskemålen från Norge i full utsträckning icke kunnat tillgodoses på grund av felslaget norskt fiske. Även importnedgången av beredd sill torde sammanhänga med felslaget fiske och lagerförändringar under året. Den minskade importen av långa ävensom torsk och makrill sammanhängar med det under år 1957 rikligare svenska fisket efter dessa fiskslag. Importen av lax däremot har under år 1957 väsentligt ökat beroende på de starkt reducerade laxfångsterna under året. Nämnden framhåller vidare, att importen under år 1957 av vissa beredda eller konserverade varor av fisk och skaldjur, vilka först fr. o. m. detta år i tullstatistiken särskilts från andra livsmedel, utgjorde 0,5 milj. kg till ett värde av 3,1

milj. kr. Dessa siffror ingår ej i nyss angivna totalsiffror för importen för år 1957. Beträffande exporten ävensom importen av fisk och fiskprodukter hänvisar nämnden i övrigt till en inom nämnden upprättad sammanställning, vilken såsom *bilaga 5* torde få fogas till detta protokoll.

I fråga om *konsumtionen av fisk och fiskprodukter* anför jordbruksnämnden, att nämnden årligen företager konsumtionsundersökningar beträffande fisk. Under år 1957 har materialet för undersökningarna reviderats, vilket resulterat i att ändringar skett av tidigare års beräkningar. Materialet, som ligger till grund för dessa undersökningar, är dock alltså i viss utsträckning osäkert. Enligt senast gjorda beräkningar konsumerades i landet år 1955 totalt omkring 134 milj. kg och år 1956 omkring 135 milj. kg fisk och fiskprodukter (netto efter avdrag av svinn). Av sistnämnda års förbrukning utgjordes 87 milj. kg av färsk och fryst fisk och 48 milj. kg av konserver och beredd fisk. Den totala konsumtionen av fisk och fiskprodukter under år 1957 ligger uppskattningsvis 3 milj. kg högre än för år 1956 och torde utgöra omkring 138 milj. kg. I huvudsak hänför sig ökningen till färsk och fryst fisk. Ökningen av förbrukningen utav färsk fisk avser helt inhemsk vara och kan tillskrivas den rikligare tillförseln av svensk fisk under året. De frysta filéernas andel av färskkonsumtionen (filévikten har omräknats till landad vikt) beräknas för år 1957 ha uppgått till omkring 21 procent.

Konsumtionsutvecklingen av frysta fiskfiléer under senare år framgår av följande sammanställning (filévikt, milj. kg).

	1954	1955	1956	1957 (prel.)
Import	1,7	4,0	4,3	3,2
Tillverkning inom landet	1,3	2,0	2,0	2,2
	Summa			
	3,0	6,0	6,3	5,4
Lagerförändring	+ 0,5	+ 1,2	+ 0,3	— 0,9
	Konsumtion			
	2,5	4,8	6,0	6,3

Av sammanställningen framgår, att även under år 1957 någon ökning skett av konsumtionen av frysta filéer, vilken ökning emellertid är väsentligt mindre än konsumtionsstegringen under föregående år. I och för sig torde en uppbromsning av konsumtionsökningen av frysta fiskvaror få anses naturlig efter den inom loppet av några få år synnerligen starka expansionen av denna konsumtion. (För år 1953 beräknades konsumtionen till endast 1,1 milj. kg). Den långsammare takten i konsumtionsökningen är också en företeelse, som icke endast berör frysta fiskvaror utan gäller frysta livsmedel i allmänhet. Jämsides med den ökade konsumtionen av frysta filéer har — såsom framgår av nyss redovisade siffror — t. o. m. år 1956 skett en ej obetydlig lagerökning av dylika filéer. Det förhållandet, att konsumtionen av frysta filéer stigit mera under år 1956 än vad som motsvarar den obetydliga ökningen av importen, beror dock på att lageruppbyggnaden detta år icke skett i samma omfattning som år 1955. Genom att förefintliga lager under år 1957 i betydande omfattning tagits i anspråk, har konsumtionen detta år ökat, trots att importen starkt nedgått. Importen av

frysta filéer under år 1957 har bestått till omkring 45 procent av torsk och i övrigt främst av kolja, rödspätta och kungsfisk (uer). Den inhemska beredningen av frysta torskfiléer, avsedda för försäljning inom landet, steg under år 1957 med omkring 250 ton till omkring 1 700 ton. Härutöver har filéer beretts främst av sill (strömming), kolja, vitling och makrill. Då inköp för den inhemska beredningen av torskfiléer på sydkusten skett till lägst de för sydkustens prisregleringsområde fastställda minimipriserna på torsk, har — i likhet med föregående år — denna beredning under år 1957 ansetts böra främjas genom att till beredare utbetalats ersättning för viss del av kostnaden för fryshuslagring av dylika filéer, avsedda för försäljning inom landet. Denna ersättning har i sin helhet bekostats av prisregleringsmedel. Vad angår handeln med färska filéer har beredningen inom landet av dessa varor under de senaste åren väsentligt ökat.

Beträffande *prisutvecklingen för fiskets förnödenheter* framhåller jordbruksnämnden, att under det senaste året — bortsett från priserna på drivmedel — skett endast obetydliga förändringar. Det genomsnittliga priset på motorbrännolja (i O-zon) var år 1957 26,1 öre per l, medan motsvarande pris år 1956 uppgick till 23,3 öre. Motorbrännolja betingar nu ett pris av 24,5 öre pr l mot 29 öre vid samma tidpunkt år 1957. Priset på 45-kilos fisklådor, som för ett år sedan kostade 2 kr. 55 öre per styck, är nu 2 kr. 65 öre. Med undantag av trålwire och snurrevadståg, på vilka priserna stigit något, har de genomsnittliga priserna på fiskredskap år 1957 varit ungefärligen desamma som år 1956. Prisutvecklingen på viktigare förnödenheter inom fisket redovisas av nämnden i särskild tablå, vilken såsom *bilaga 6* torde få fogas till detta protokoll. Nämnden påpekar i detta sammanhang, att fiskarna alltmera övergår till dyrbarare men samtidigt effektivare redskap.

Jordbruksnämnden anför vidare, att *lönsamhetsutvecklingen inom fisket* även under år 1957 varit föremål för undersökningar. Inom Svenska västkustfiskarnas centralförbund har sålunda företagits vissa undersökningar av bl. a. fladensill- och makrillfiskets lönsamhet för år 1956. Vidare har statistiska centralbyrån för att belysa de relativa förändringarna av yrkesfiskarnas inkomster och utgifter m. m. gjort vissa sammanställningar av material, som hämtats ur yrkesfiskarnas självdeklarationer. Sammanställningarna, som baserar sig på ett på modern samplingmetodik grundat urval av yrkesfiskare, avser förhållandena åren 1952—1955. Materialet ger vid handen, att det beräknade kontanta nettot av fisket under dessa år i medeltal per yrkesfiskare ökat på södra östersjö- och öresundskusten samt för insjöfisket. För ostkusten som helhet noteras för år 1955 en mindre ökning av nettointkomsten jämfört med 1954 års låga nivå. Fisket vid norrlandskusten har åren 1953—1955 givit ett betydligt lägre netto än under år 1952. För båtlagsfisket på västkusten redovisas för år 1955 en fortsatt uppgång, oaktat driftskostnaderna för fisket ökat.

Vad slutligen angår *det ekonomiska resultatet av statens hittillsvarande verksamhet i fråga om prisregleringen på fisk* åberopar jordbruksnämnden

en inom denna upprättad tablå, vilken såsom *bilaga 7* torde få bifogas statsrådsprotokollet. Av tablå framgår bl. a., att å prisregleringsverksamheten per den 1 januari 1958 föreligger en behållning av 12 milj. kr., medan behållningen ett år tidigare utgjorde ej fullt 13,4 milj. kr. Härvid bör beaktas, att under år 1957 från prisregleringskassan för fisk utbetalats sammanlagt 3,5 milj. kr. för avveckling av prisregleringsföreningarnas statslån. Utbetalningarna för år 1957 av pristillägg och prisutjämningsmedel m. m. understiger med omkring 1,75 milj. kr. summan av de under året influtna reglerings- och införselavgifterna. Dessa uppgår till ca 4,4 milj. kr., varav 1,1 milj. kr. utgöres av införselavgifter. Av tablå framgår vidare, att efter avvecklingen av förut nämnda lån för väst- och ostkustens prisregleringsområden summan av de inom resp. områden sedan systemets införande influtna regleringsavgifterna understiger utgifterna av pristillägg m. m. med i runt tal 1,7 resp. 2,6 milj. kr., medan på sydkusten ett överskott på omkring 20 000 kr. föreligger.

De 3 prisregleringsföreningarnas egen ekonomiska ställning betecknar jordbruksnämnden som god. Under år 1957 har på väst- och sydkusten den mängd fisk, som prisreglerats, ökat synnerligen starkt och de övertagna kvantiteterna understiger ej mera väsentligt de för föreningarna under deras hittillsvarande verksamhet redovisade högsta årskvantiteterna. På ostkusten däremot har den prisreglerade strömmingskvantiteten ytterligare minskat under år 1957. Enligt preliminära siffror har föreningen Västkustfisk år 1957 övertagit totalt 40,7 milj. kg fisk (därav ca 29,7 milj. kg sill, 2,9 milj. kg makrill, 3,2 milj. kg gråsej, 0,9 milj. kg kolja och 2,3 milj. kg östersjötorsk) för ca 18,2 milj. kr. Föreningen Sydkustfisk har år 1957 övertagit omkring 6,6 milj. kg fisk för 2,2 milj. kr. (därav 3,3 milj. kg torsk för 1,3 milj. kr. och återstoden i huvudsak sill). För jämförelsens skull kan nämnas, att under år 1956 föreningen Västkustfisk övertog 19 milj. kg fisk (därav 13,7 milj. kg sill, 1 milj. kg makrill, 1,5 milj. kg gråsej och 1,4 milj. kg kolja) till ett förstahandsvärde av 8,1 milj. kr. och föreningen Sydkustfisk 4,3 milj. kg för 1,2 milj. kr. (därav 3,8 milj. kg sill för 1 milj. kr). Härutöver övertog föreningen Sydkustfisk detta år för västkustens räkning 1,2 milj. kg östersjötorsk ilandförd av västkustbåtar till ett värde av 0,4 milj. kr. Nämnden påpekar i detta sammanhang, att med hänsyn till de tillämpade formerna för export på centraliserade marknader av prisregleringsföreningarna övertages även den fisk, som exporteras på sådana marknader. Av de kvantiteter, som föreningarna övertager, exporteras normalt 85 à 90 procent. Föreningen Ostkustfisk har år 1957 enligt preliminära beräkningar prisreglerat 2,7 milj. kg strömming, varav 1,6 milj. kg exporterats, mot år 1956 4,9 resp. 3,7 milj. kg.

Frågan om fortsatt prisreglering m. m.

Jordbruksnämndens överläggningar med berörda parter. I sin skrivelse meddelar jordbruksnämnden, att den vid överläggningar med representan-

ter för vederbörande fiskarorganisationer samt för handeln och industrien berett dessa tillfälle att framföra sina synpunkter på frågan om de fortsatta prisregleringarna på fiskets område efter utgången av budgetåret 1957/58. Överläggningar i ämnet har därjämte ägt rum med nämndens råd beträffande prisregleringsfrågor på fiskets område.

I detta sammanhang har jordbruksnämnden upplyst, att inom ramen av nordiskt ekonomiskt samarbete nyligen utsetts ett specialutskott för fisk och fiskprodukter för undersökning av möjligheterna att inlemma dessa varor i planen för en nordisk marknad. 1954 års fiskeriutrednings arbete torde enligt nämnden i väsentliga delar bli beroende av resultatet av sagda undersökningar liksom av utgången av förhandlingar angående upprättandet av ett västeuropeiskt frihandelsområde.

Beträffande vad som förekommit vid nyssnämnda överläggningar anför jordbruksnämnden inledningsvis, att det från fiskarorganisationernas sida framhållits, att behov föreligger av en fortsatt prisreglering på fisk efter i huvudsak nuvarande grunder. Denna reglering innebär bl. a., att nämnden, om förutsättningar därför föreligger, äger rätt att dels utvidga prisregleringen att omfatta foder- och konserverströmming samt på sydkusten ilandförd makrill, horngädda och skrubba, dels ock genomföra prisreglering på torsk för ostkusten norr om Blekinge enligt det för väst- och sydkusten gällande systemet.

Prisregleringsföreningarna Västkustfisk och Sydkustfisk har anhållit, att de föreningarna tillerkända kreditgarantierna skall få åtnjutas även under nästa budgetår. Föreningen Sydkustfisk har i samband härmed hemställt, att föreningens krediträtt av praktiska skäl måtte överflyttas från riksbanken till Sveriges kreditbank aktiebolag.

Jordbruksnämnden meddelar även, att färskfiskhandelns representanter i stort sett, liksom tidigare, vitsordat lämpligheten av det nuvarande prisregleringssystemet. Frågan om eventuella ändringar i systemet — liksom i fråga om auktorisationssystemet på ostkusten — har ansetts böra anstå i avvaktan på resultatet av 1954 års fiskeriutrednings arbete. Ej heller konserverindustrien eller saltsillhandeln har i avbidan på resultatet av 1954 års fiskeriutrednings arbete framlagt några förslag till principiella ändringar av regleringarna på fiskets område. Konserverindustrien har dock i fråga om tillämpningen av importregleringen föreslagit, att frilistningen av fisk måtte utvidgas till skarpsill samt framhållit angelägenheten av att importregleringen i övrigt tillämpas så, att industriens behov av råvaror tillgodoses i sådan utsträckning, att verksamheten kan drivas rationellt.

Fiskerinäringens representanter har samtliga förordat en förlängning på ett år av gällande förordningar om regleringarna på fiskets område i avvaktan på de förslag, som 1954 års fiskeriutredning kan komma att framlägga.

Jordbruksnämnden upplyser, att av nämndens råd beträffande prisregleringsfrågor på fiskets område 4 ledamöter uttalat sig för att i styrelserna för prisregleringsföreningarna — liksom fallet är i fråga om överskotts-föreningar på jordbrukets område — plats borde beredas representanter för handel och

industri. Som motivering härför har i huvudsak anförts, att en sådan anordning kunde bidra till ett bättre samarbete inom näringen och skulle ge fiskets prisregleringsföreningar en bättre kommersiell förankring, speciellt i fråga om fiskexporten. 2 rådsledamöter har framhållit, att man från fiskets sida var beredd att överväga bildande av ytterligare samarbetsorgan utöver redan befintliga men att man däremot icke kunde godtaga, att andra intressen medgavs rätt att utse ledamöter i de helt fiskarägda prisregleringsföreningarnas styrelser. Rådet har vidare under hänvisning till exportutvecklingen för fiskkonserver enhälligt förordat, att jordbruksnämnden skall utverka bemyndigande att vid behov tillskjuta medel för konservkontrollens finansiering. Rådet har i övrigt anslutit sig till de av nämnden avgivna förslagen.

Jordbruksnämndens förslag. För egen del anför jordbruksnämnden i sin skrivelse, att den, då behov alltjämt föreligger av visst prisskydd för fiskarna, funnit övervägande skäl tala för att prisreglering på fisk skall bibehållas jämväl under budgetåret 1958/59. Nämnden har därvid särskilt pekat på den stigande betydelse, som exporten fått under senare år för avsättningen av fiskarnas fångster, samt på de osäkerhetsmoment, som är förenade därmed. Grunderna för prisregleringen bör enligt nämnden bibehållas i huvudsak oförändrade i avvaktan på resultatet av 1954 års fiskeriutrednings översyn av riktlinjerna för prisregleringen på fiskets område. Med anledning av det inom jordbruksnämndens råd väckta förslaget att plats borde beredas representanter för handel och industri inom prisregleringsföreningarnas styrelser avser nämnden att upptaga överläggningar med berörda parter och vidtaga de åtgärder, till vilka överläggningarna kan föranleda.

Med hänsyn till omfattningen av prisregleringsverksamheten tillstyrker jordbruksnämnden, att föreningarna Väst kustfisk och Syd kustfisk även under nästa budgetår till deras fulla belopp skall få disponera de krediter, för vilka staten ställt garanti, samt att behållningen i prisregleringskassan för fisk på de villkor, som fastställts av Kungl. Maj:t genom beslut den 3 september 1954 och den 11 maj 1956, får användas för lån till prisregleringsföreningarna för tillfällig finansiering av kreditförsäljningar på export. Nämnden tillstyrker även föreningen Syd kustfisks anhållan om ett överflyttande av krediträtten till Sveriges kreditbank aktiebolag.

Beträffande prisregleringens finansiering framhåller jordbruksnämnden, att förhållandena på exportmarknaden alltjämt är sådana, att medel i prisregleringskassan för fisk bör finnas tillgängliga för bestridande av de utgifter, som i särskilda fall kan bli erforderliga vid uppkommande avsättnings svårigheter eller för att täcka förluster vid kreditförsäljningar. Behållningen i kassan bör därför enligt nämnden även under nästa budgetår reserveras för att användas för nu ifrågavarande extraordinära ändamål. Enligt nämndens mening erfordras sålunda för prisregleringens upprätthållande alltjämt bemyndigande för nämnden att upptaga regleringsavgifter i huvudsaklig överensstämmelse med de grunder, som f. n. tillämpas.

I fråga om regleringsavgifternas omfattning eller storlek erinrar jordbruksnämnden om föredragande statsrådets uttalande i propositionen 1956: 86, att detta spörsmål bör tagas upp till övervägande, därest de medel, som inflyter till prisregleringskassan i form av införselavgifter, skulle visa sig mera väsentligt överstiga det belopp, som skulle ha tillförts kassan vid ett bibehållande av de i samband med införandet av införselavgifterna slofade regleringsavgifterna på gråsej, kolja, kungsfisk, torsk och vitling samt filéer av dessa fiskslag. Inom nämnden med anledning härav gjorda beräkningar har — såsom framgår av propositionen 1957: 88 — givit vid handen, att genom systemet med införselavgifter en inkomstökning av 350 000 kr. uppstått för tiden februari—december 1956. Efter det sistnämnda proposition avlåtits har en utjämning av denna merintäkt skett genom att, såsom nämnts i det föregående, prisregleringsavgiften slopats för såväl svenskfångad som importerad sockersaltad eller kryddad islandssill. Nämnden påpekar i detta sammanhang, att under år 1957 en väsentlig minskning skett av de inkomster, som influtit genom upptagande av införselavgifter. Sålunda inflöt under år 1957 i införselavgifter endast 1,1 milj. kr., medan motsvarande tal för tiden februari—december 1956 utgör 1,56 milj. kr.

I detta sammanhang erinrar jordbruksnämnden, att föredragande statsrådet i propositionen 1956: 86 uttalat, att det i fortsättningen torde böra ankomma på Kungl. Maj:t att för det framförliggande budgetåret meddela föreskrifter rörande den huvudsakliga användningen av de införselavgifter, som uttages på vissa slag av färska och frysta filéer. I anslutning härtill har uppdragits åt nämnden att avge förslag till dylik disposition samt att till detta förslag foga dels beräkningar rörande storleken av inflytande införselavgifter under det framförliggande budgetåret, dels — i fråga om såväl storleken som användningen av införselavgiftsmedlen — redovisning av utfallet för tilländalupet år samt en reviderad beräkning för det löpande året. Här om anför nämnden följande.

Under tiden t. o. m. den 31 december 1957 har i form av införselavgifter influtit ett sammanlagt belopp av omkring 2,67 milj. kr. Av detta belopp kommer 0,95 milj. kr. på budgetåret 1955/56, 1,18 milj. kr. på budgetåret 1956/57 och återstoden, eller 0,54 milj. kr., på innevarande budgetår. Såsom nämnden framhållit i sin framställning angående fiskprisregleringen för innevarande budgetår, föreligger av naturliga skäl stora svårigheter att bedöma den fortsatta utvecklingen av importen av införselavgiftsbelagda filéer och därmed också storleken av de inkomster, som framdeles kan komma att inflyta i form av införselavgifter. I nämnda skrivelse gjorda uppskattningar av filéimporten har också visat sig vara för höga. Den totala importen av införselavgiftsbelagda filéer för innevarande budgetår torde sålunda böra uppskattas till endast 2 800 ton mot tidigare beräknade 4 000 ton. Motsvarande import för nästa budgetår anser sig nämnden — med ledning av uppgifter, som erhållits från frysberedningsindustrien — böra uppskatta till 3 500 ton. Med utgångspunkt från en införselavgift med ett oförändrat belopp av 45 öre per kg filé skulle inkomsten av införselavgifter bli för budgetåret 1957/58 1,26 milj. kr. och för budgetåret 1958/59 1,58 milj. kr.

Genom beslut den 20 januari 1956 har Kungl. Maj:t föreskrivit, att de medel, som inflyter genom upptagande av införselavgifter på fiskfiléer, skall

tillföras nämndens prisregleringskassa för fisk att användas för med kassan avsedda ändamål. Vad angår de för innevarande budgetår inflytande införselavgiftsmedlen har genom Kungl. Maj:ts beslut den 31 maj 1957 lämnats samma föreskrift med den begränsning, att medlen till ett belopp av högst 45 000 kr. skall användas för bestridande av kostnaderna under budgetåret för befattningen som fiskeexportrepresentant.

I enlighet med nu meddelade beslut skall — i likhet med de medel, som tillföres prisregleringskassan genom upptagande av prisregleringsavgifter — de under budgetåret 1956/57 influtna införselavgifterna ävensom med förut angiven begränsning av avgifter, som influtit eller inflyter under innevarande budgetår, disponeras för täckande av kostnader i samband med prisreglering på fisk. Av den tidigare lämnade redogörelsen för det ekonomiska resultatet av den prisreglerande verksamheten för år 1957 framgår, att de under året influtna reglerings- och införselavgifterna ej helt åtgått för täckande av utgifterna under året. Återstoden av medlen har fonderats i prisregleringskassan att vid behov användas för bestridande av de utgifter, som i särskilda fall kan bli erforderliga för prisregleringens upprätthållande. Till vilket av dessa ändamål införselavgifterna använts eller kan komma att användas, kan ej anges, då — med den konstruktion prisregleringskassan erhållit — samtliga i kassan ingående medel måste betraktas såsom en enhet. Detta gäller oberoende av att å en av nämnden upprättad såsom *bilaga 7* till detta protokoll fogad tablå avräkning skett av utgifterna för prisregleringen vid de olika kuststräckorna mot de prisregleringsavgifter, som influtit på vederbörande kuststräcka. Att så skett har enligt nämnden berott därpå att man velat särskilt för varje kuststräcka redovisa det ekonomiska resultatet av prisregleringsverksamheten.

Enligt jordbruksnämndens mening bör ej heller i fortsättningen åtskillnad göras mellan de olika medel, som tillföres prisregleringskassan för fisk. Införselavgifterna bör därför även under nästa budgetår disponeras på i huvudsak samma sätt som prisregleringsavgifterna och sålunda i första hand användas för täckande av de löpande utgifterna under budgetåret. I avslutning härtill erinrar nämnden om att Kungl. Maj:t under nionde huvudtiteln i årets statsverksproposition (p. 174) föreslagit, att kostnaderna under budgetåret 1958/59 för befattningen såsom fiskeexportrepresentant skall till ett belopp av 45 000 kr. täckas av inflytande införselavgifter. Vidare förordar nämnden i det följande, att dessa avgifter till ett belopp av högst 20 000 kr. skall få användas till bestridande av kostnaderna under nästa budgetår för kvalitetskontroll. Under hänvisning till det anförda bör sålunda de för regleringsåret 1958/59 inflytande införselavgifterna — med de begränsningar, som föranledes av bifall till nyssnämnda förslag — enligt i huvudsak samma grunder som under innevarande budgetår disponeras för i första hand täckande av de löpande utgifterna för prisregleringens upprätthållande.

Såsom framgår av den tidigare redogörelsen utgår giltighetstiden för förordningen 1952: 320 om viss reglering av handeln med fisk, m. m. den 30 juni 1958. Jordbruksnämnden erinrar om att i propositionen 1955: 105 föredragande statsrådet förklarar sig ej berett att taga ställning till 1951 års fiskhandelsutrednings förslag angående frågan om fortsatt giltighet av

denna förordning samt om auktorisationssystemet på ostkusten, med hänsyn bl. a. till att i direktiven för 1954 års fiskeriutredning ingår att verkställa en översyn även av riktlinjerna för prisregleringen av strömming. I avvaktan på resultatet av denna översyn finner sig jordbruksnämnden böra föreslå, att giltighetstiden för omförmälda förordning 1952:320 förlänges t. o. m. den 30 juni 1959. I detta sammanhang erinrar nämnden vidare om att 1951 års fiskhandelsutredning i sitt förenämnda förslag tillstyrkt en förlängning av giltighetstiden för förordningen t. o. m. den 30 juni 1959 samt att utredningen härvid förutsatt, att ledningen för de auktoriserade fiskförsäljningsföreningarna dessförinnan skulle noga undersöka de möjligheter, som kunde föreligga att i fråga om förstahandsförsäljningen av strömming övergå till ett friare regleringssystem. Vidare fäster nämnden uppmärksamheten på att näringsfrihetsrådet genom beslut den 14 maj 1956 lämnat de auktoriserade fiskförsäljningsföreningarna på ostkusten fortsatt tillstånd att tillämpa av nämnden meddelade föreskrifter om förbud mot underskridande av partinoteringar och om minimirabatter på färsk och frusen strömming, så länge förut omförmälda förordning 1952:320 om viss reglering av handeln med fisk i sin nuvarande huvudsakliga utformning äger fortsatt giltighet, dock längst t. o. m. den 30 juni 1958. I skrivelse till näringsfrihetsrådet den 28 januari 1958 har nämnden anhållit, att ifrågavarande tillstånd måtte förlängas tills vidare i avvaktan på resultatet av 1954 års fiskeriutrednings arbete.

Vad angår skyddet för avsättningen inom landet av fladensill framhåller jordbruksnämnden, att den i sitt år 1953 avgivna förslag om prisregleringen på fiskets område under budgetåret 1953/54 förklarade sig ha för avsikt att, därest förhållandena icke föranledde till annat, under de närmaste åren dels upprätthålla förbud mot försäljning av islandssill, dock längst t. o. m. utgången av september resp. år, dels inställa importlicensgivningen för annan beredd sill än islandssill under den tid försäljningsförbudet gällde. I motsats till vad fallet var under tidigare år men i likhet med år 1955 har ifrågavarande åtgärder icke vidtagits under år 1957. Huruvida dylika ingripanden till skydd för avsättningen av fladensill skall ske under år 1958, får enligt nämndens mening upptagas till prövning senare efter överläggningar med av frågan berörda parter. I princip anser dock nämnden, att sådana ingripanden fortsättningsvis ej skall behöva ifrågakomma utan att de skall kunna ersättas med bl. a. kvalitetsfrämjande åtgärder av beskaffenhet att stärka fladensillens konkurrenskraft i förhållande till andra sillsorter. Erfarenheten torde också ha visat, att hittills vidtagna dylika åtgärder varit av betydelse för avsättningen av salt fladensill på den inhemska marknaden. Nämnden framhåller, att inköpen av fladensill för försäljning i saltat skick inom landet under det gångna året utgjort, uttryckt i färsk vikt, omkring 5 600 ton (ca 124 000 lådor), innebärande en nedgång jämfört med år 1956 av 7 procent. Räknat i tunnor om 100 kg saltad vara utgjorde inköpen under åren 1956 och 1957 i runda tal resp. 50 100 och 47 400.

III. Utrikeshandeln med fisk

Såsom framgår av den tidigare redogörelsen utgår giltighetstiden för förordningarna angående reglering av införseln och utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur den 30 juni 1958. Jordbruksnämnden föreslår, att dessa båda förordningar förlänges att gälla t. o. m. den 30 juni 1959.

Vad angår den fortsatta tillämpningen av *importregleringen* på fisk föreslår jordbruksnämnden, att regleringen skall anordnas i huvudsaklig överensstämmelse med de grunder, som tillämpas under innevarande budgetår. Nämnden har därvid beaktat, att enligt uttalande av föredragande statsrådet i propositionen 1957: 88 — intill dess resultatet av 1954 års fiskeriutrednings arbete föreligger — möjligheten att reglera importen genom införselavgift ej bör ytterligare utnyttjas, såvida ej väsentligt ändrade förhållanden föranleder därtill. I anslutning härtill lämnar nämnden en redogörelse för den hittillsvarande tillämpningen av importregleringen.

Såsom framgår av den inledningsvis lämnade redogörelsen erfordras för import av fisk, fiskprodukter och skaldjur särskilt tillstånd av jordbruksnämnden. Från licenstvänet har emellertid vid import från i huvudsak OEEC-området, med stöd av särskilda av Kungl. Maj:t meddelade bemyndiganden, undantagits vissa, s. k. villkorligt frilistade varuslag, nämligen färsk helgeflundra, rocka och ål, färska och frysta filéer av gräsej, kolja, kungsfisk, torsk och vitling, saltad fisk med undantag av makrill, sill och strömming, sockersaltad eller kryddad fisk med undantag av sill och strömming, färsktorkad fisk med undantag av spillånga, rökt fisk, saltad eller på annat sätt beredd fiskrom, ostron, musslor och andra slag av kräftdjur än hummer, vidare fisk- och skaldjurskonserver samt vissa varor, vari fisk eller skaldjur ingår. Enligt beslut av nämnden må under tiden januari—juni 1958 utan särskilt tillstånd importeras salt, kryddad eller sockersaltad sill. Enligt de gällande grunderna för införselregleringen skall importen av fisk begränsas i den omfattning, som erfordras för att upprätthålla prisregleringarna på fiskets område. I likhet med vad fallet varit under tidigare år har under år 1957 den av nämnden tillämpade principen vid beviljande av import av färsk och fryst fisk varit, att import medgivits för täckande av det behov, som icke kunnat tillgodoses med likvärdig svensk fiskvara. Nämnden har härvid sökt avpassa importen så, att den kompletterat fångsterna resp. beredningen inom landet av jämförliga fiskslag. Vid import av ej avgiftsbelagda filéer har därjämte även beaktats tillgången inom landet på råvara, som lämpligen kan beredas till dylika filéer. Vad angår salt, kryddad eller sockersaltad sill har importen under år 1957 icke hindrats. Under året har importlicens erfordrats endast för import, som efter den 15 juli företagits av annan salt sill än islandssill samt norsk stor- och vårsill.

Vid sin tillämpning av importregleringen har nämnden begagnat sig av såväl individuella som generella importlicenser. Systemet med individuella licenser innebär, att nämnden efter ansökan medger importör rätt att under begränsad tid från visst land införa fiskvaror av visst slag och till viss myckenhet eller värde. Den generella licensen utställes för import över särskilt angivna tullanstalter av viss fisk, köpt i fast räkning, och upptager varken kvantitet eller värde. Till skillnad mot den individuella licensen förlänges den generella licensen automatiskt men kan hävas med mycket kort varsel. Den generella importlicensen användes endast i lägen, då beträffande

icke frilistad sådan fisk en kvantitativ begränsning av importen ej anses böra upprätthållas. Enligt uttalande av föredragande statsrådet i propositionen 1953: 197 har förutsatts, att ändring av användningsområdet för de generella importlicenserna ej skall äga rum, utan att samråd skett med representanter för fiskerinäringen.

Vid den löpande importlicenseringen bedömer jordbruksnämnden importbehovet av färsk fisk med ledning av bl. a. rapporter beträffande tillförseln av och förstahandspriserna på svensk fisk. Vidare inhämtas för nämndens bedömanden synpunkter från de inom varje prisregleringsområde lokalt inrättade s. k. fiskimportnämnderna, i vilka såväl fiskarnas som handelns organisationer är företrädda. I viktigare frågor om tillämpningen av importregleringen på färska och frysta fiskvaror sker samråd jämväl inom ett av nämnden inrättat centralt rådgivande organ, det s. k. fiskimportrådet. Detta råd består av särskilt utsedda representanter för av importen berörda intressen, nämligen fiskare, handel, beredare och konsumenter. I frågor angående importen av saltsill sker vid behov samråd i särskild ordning med av saltsillimporten berörda parter.

Med stöd av kungörelsen 1956: 11 om införselavgift på vissa slag av färska och frysta fiskfiléer utgår fr. o. m. den 30 januari 1956 vid införsel till riket av dylika filéer av gråsej, kolja, kungsfisk, torsk och vitling en avgift av 45 öre per kg av varans nettovikt.

Vad angår det av konservindustrin väckta förslaget, att frilistningen av fisk måtte utvidgas till kryddad eller färsk skarpsill framhåller jordbruksnämnden följande.

Förslaget har framlagts mot bakgrunden av att det svenska skarpsillfiskets fångster under de senaste åren icke varit tillräckliga för att tillgodose konservindustriens råvarubehov för tillverkning av ansjovis och sardiner. Innevarande säsong har tillförseln av skarpsill varit exceptionellt låg, vilket belyses av att från mitten av september till utgången av december ilandföringen av skarpsill på västkusten uppgått till endast 1,2 milj. kg mot för samma tid vart och ett av åren 1955 och 1956 4,2 milj. kg. Syftet med föreliggande förslag är bl. a., att möjlighet skall erhållas för konservindustrin att redan innan det svenska fisket efter skarpsill börjar (omkring mitten av september) i utlandet förbereda inköp och kryddning av skarpsill. Industriens behov av råvara skulle härigenom bättre kunna tryggas.

Från västkustfiskets sida har man motsatt sig förslaget om frilistning av skarpsill med den motiveringen att, om import fritt tillåtes, detta kan komma att återverka på de svenska fiskarnas möjligheter att få avsättning för sina fångster. I princip har man emellertid ej något att erinra mot att, sedan fiskeutsikterna för skarpsillsäsongen kan överblickas, import må ske för komplettering av det råvarubehov, som ej kan tillgodoses med svenskfångad vara.

Innevarande säsong har importen i praktiken ej hindrats av vare sig färsk eller kryddad skarpsill. Även tidigare år har, med hänsyn till bristen på svenskfångad vara, viss import av skarpsill medgivits. Sistnämnda import, som aktualiserats företrädesvis under säsongens senare del, har i huvudsak utgjorts av färsk vara. Råvarubehovet har under senare år trots import icke kunnat tillgodoses beroende på brist även i utlandet. Detta förhållande har varit särskilt påtagligt nuvarande säsong.

I anslutning härtill erinrar jordbruksnämnden om att den redan tidigare i annat sammanhang som sin principiella uppfattning uttalat, att skarpsill

icke bör innefattas i importregleringen. Mot fiskarpartens önskemål har nämnden dock — under de förhållanden som hittills förelegat — ej ansett sig behöva begagna sig av erhållet bemyndigande att frilista importen av denna vara. Såsom anförts i det föregående är det nu framlagda förslaget om frilistning av skarpsill ej avsett att tillämpas innevarande säsong utan under nästa budgetår. Nämnden anser sig därför ej nu böra upptaga frågan till prövning utan finner spørsmålet om importen av skarpsill böra bli beroende av överväganden i anslutning till senare överläggningar med av frågan berörda parter i god tid före fiskesäsongens början.

För *export* av fisk och fiskprodukter fordras, såsom redan nämnts, i princip licens av jordbruksnämnden. Dessa varor är emellertid upptagna bland de varuslag, som är föremål för s. k. villkorlig exportfrilistning. Detta innebär, att de under vissa förutsättningar tills vidare får exporteras utan särskild licens till bl. a. OEEC-området. Bland de förutsättningar, som nämnden uppställt för frilistningen, märkes dels att den får utnyttjas endast av affärsföretag, som är infört i svenskt firma-, förenings- eller aktiebolagsregister, dels att fisk, som exporteras, skall vara inköpt enligt gällande bestämmelser om reglering av handeln med fisk samt om prisreglering beträffande fisk, dels att företag, som önskar utnyttja frilistningen, låter hos jordbruksnämnden registrera en förbindelse att iakttaga de för licensfriheten uppställda villkoren.

Jordbruksnämnden anför i sin skrivelse, att nämnden i sådana frågor berörande export av fisk och fiskprodukter, som är av intresse för den svenska fiskerinäringen eller eljest av mera allmän betydelse, inhämtar uttalande från det s. k. *fiskexportrådet*. Här om anför nämnden följande.

Fiskexportrådet består av representanter för de olika fiskeexportintressena — fiskarna, färskfiskhandlarna, salteriföretagen och konservindustrin — på västkusten (Göteborgs och Bohus län samt Halland), sydkusten (Skåne och Blekinge) samt ostkusten (de östra kustlandskapen i övrigt). Till rådets sammanträden kallas jämväl statens fiskeexportrepresentant. Rådet kallas av nämnden till sammanträde bl. a. för att utröna olika exportönskemål inför förestående handelsavtalsförhandlingar, diskutera fördelning mellan olika kustområden av redan erhållna kontingenter för export till länder, där importen av fisk och fiskprodukter är centraliserad, och rådgöra om olika möjligheter att främja och stödja fiskeexporten i allmänhet. Behov har förelegat av regelbundet återkommande sammanträden för behandling av uppkommande spørsmål.

Exporten till länder med centraliserad import har koncentrerats till vissa organ, som under särskilda förutsättningar tillerkänts ensamrätt till exportlicenserna på ifrågavarande länder. Beträffande dessa organs sammansättning och de förutsättningar, som gäller för att exportlicenserna skall förbehållas dem, anför jordbruksnämnden följande.

För fisk från västkusten med de undantag, som nämnden bestämmer, utställes exportlicenser f. n. endast på föreningen Väst kust fisk. Såsom villkor för att föreningen ensam skall erhålla licenserna gäller, att föreningen skall, på sätt nämnden godkänner, bereda den enskilda exporthandeln tillfälle att delta vid förhandlingar om avslut med den utländska köparen och i leve-

ranserna på träffat avslut. När det gäller export av salt sill sker samverkan mellan fiskare och exporthandeln inom ett särskilt organ, kallat exportutskottet för svensk saltsill. För export av färsk fisk har under det gångna året ett motsvarande organ bildats, kallat exportutskottet för färsk fisk. I dessa fall utställs exportlicenser på föreningen Väst kustfisk för exportutskottets räkning. Frågan om en fastare organisationsform för samarbetet mellan de olika exportintressena synes f. n. icke vara aktuell.

För fisk från sydkusten med undantag av fiskslag, som nämnden kan komma att bestämma, beviljas under vissa förutsättningar exportlicenser tills vidare uteslutande den av fiskare och handel för den ifrågavarande exporten med nämndens godkännande bildade föreningen Sydsvensk exportfisk, förening u. p. a. Som förutsättning för att föreningen skall åtnjuta ensamrätt till licenser har bl. a. föreskrivits, att föreningen och dess verksamhet skall vara underkastad nämndens överinseende och att dess styrelse skall ha en opartisk ordförande, utsedd av nämnden. Vidare skall föreningens verksamhet bedrivas efter vissa av nämnden godkända riktlinjer. Föreningen skall vara skyldig att ställa sig till efterrättelse de beslut rörande medlemskap, styrelsens sammansättning, kvoterings, stadgar, vinstutdelning och dylikt, som kan komma att meddelas av nämnden.

Allmänt har stadgats skyldighet för exportorganen att tillse att allas berättigade intressen av att deltaga i exporten blir tillgodosedda och att exporten, om det befinner sig nödvändigt, fördelas mellan exportörerna enligt grunder, som fastställs av nämnden. Vidare har förutskickats, att företagen, om nämnden så finner angeläget, skall (exempelvis genom att utlysa särskilda exportauktioner) öppna möjligheter för exportörerna att inbördes tävla om exportleveranserna.

I detta sammanhang framhåller jordbruksnämnden, att behovet av ett organ motsvarande det s. k. fiskexportrådet och av en centralisering utav fiskexporten till särskilda organ, såvitt gäller länder med centraliserad import, har bestyrkts vid upprepade tillfällen även under det gångna året. Enligt nämndens mening är det, om exportmöjligheterna skall kunna tillvaratas rationellt, erforderligt att exporten även i fortsättningen regleras i den omfattning, som nu sker.

Vad angår kostnaderna för befattningen som fiskexportrepresentant för budgetåret 1958/59 erinrar jordbruksnämnden om att under anslagspunkten Främjande av beredning och avsättning av fisk m. m. i årets statsverksproposition (p. 174) föreslagits, att dessa — i enlighet med vad som gäller för innevarande budgetår — till ett belopp av 45 000 kr. skall bestridas ur omförmälda reservationsanslag och till återstoden, likaledes 45 000 kr., av inflytande införselavgifter. Befattningshavaren, som utsetts genom Kungl. Maj:ts beslut den 6 november 1952, är f. n. placerad i Bonn.

Jordbruksnämnden framlägger härefter förslag om bestridandet av kostnaderna för *kvalitetskontrollen av fisk och fiskprodukter*. Inledningsvis erinrar nämnden om att den med stöd av förenämnda bemyndigande den 31 maj 1957 av de medel, som inestår på nämndens clearingkassa för fisk till svenska konservkontrollens råd utbetalat 20 000 kr. för inrättande av en i propositionen 1957: 88 omförmäld buffertfond. Enligt uttalanden i nämnda proposition skall, i enlighet med en hösten 1956 med svenska konservkontrollens råd träffad överenskommelse angående viss omläggning av kon-

servkontrollens arbetsformer och avgiftssystem, tillskott av statsmedel ej vidare erfordras för kvalitetskontroll av konserver. Vad beträffar finansieringen av kvalitetskontrollen av andra fiskvaror än konserver har Kungl. Maj:t genom beslutet den 31 maj 1957 föreskrivit, att kostnaderna under innevarande budgetår för denna kontroll — i den mån de icke kan täckas genom inflytande kontrollavgifter — skall till ett belopp av högst 40 000 kr. bestridas ur clearingkassan för fisk. Vidare anför nämnden.

Kvalitetskontrollen av fisk och fiskprodukter är dels obligatorisk dels frivillig. Den obligatoriska kontrollen omfattar saltad och torkad fisk, fiskkonserver samt fiskfiléer, allt avsett för export, ävensom för försäljning på hemmamarknaden avsedd salt strömning. Den av nämnden inrättade frivilliga kontrollen omfattar på sydkusten ilandförd färsk torsk och sill, som blir föremål för centraliserad export, ävensom likaledes på sydkusten framställda fiskfiléer, avsedda för försäljning inom landet. Den frivilliga kontrollen inbegriper vidare på västkusten saltad fladensill och höstsill, som försäljes på den inhemska marknaden. Enligt nämndens uppfattning är den kvalitetskontroll, som f. n. upprätthålles på svenska fiskvaror, nödvändig för att varorna skall kunna hävda sig på marknaden. Nämnden anmäler, att enligt uttalanden av representanter för fiskerinäringen en utvidgning av kvalitetskontrollen senare kan komma att aktualiseras med hänsyn till förhållandena på exportmarknaden.

Kvalitetskontrollen av andra fiskvaror än konserver utövas av kontrollpersonal, som är direkt underställd jordbruksnämnden. För bestridande av kostnaderna för denna kontroll — annan än för försäljning på hemmamarknaden avsedd salt strömning — upptages kontrollavgifter av den, som begärt kontrollens utförande. Dessa avgifter förslår totalt sett ej till täckande av kostnaderna för kontrollen. För budgetåret 1956/57 har sålunda inkomsterna av löpande kontrollavgifter understigit utgifterna för kvalitetskontrollen med i runt tal 27 000 kr. Under åren dessförinnan har underskottet varierat mellan omkring 11 000 och 31 000 kr. Storleken av underskottet under budgetåret 1956/57 beror på att inkomsterna under året nedgått genom minskad export av de varor, som omfattas av kvalitetskontrollen. För innevarande budgetår saknas möjlighet att med någon större grad av säkerhet beräkna det tillskott, som utöver kontrollavgifterna erfordras för kvalitetskontrollens fullgörande. Storleken av detta tillskott är nämligen, såsom tidigare antytts, beroende av bl. a. omfattningen av den export, som blir föremål för kvalitetskontroll.

Nämnden erinrar, att den i det föregående omförmälda omläggningen av konservkontrollen beräknades medföra ett sådant förbilligande av kontrollverksamheten att vid export av normal omfattning kostnaderna i sin helhet kunde täckas genom kontrollavgifterna. Exporten av fiskkonserver har emellertid under år 1957 väsentligt nedgått och även för år 1958 kan exportkvantiteterna förutses bli avsevärt reducerade på grund av industriens råvarubrist. Genom denna exceptionella utveckling av exporten kan enligt nämnden befaras, att medlen i den inrättade buffertfonden icke förslår att täcka underskottet på verksamheten. Under sådana förhållanden har nämndens råd beträffande prisregleringsfrågor på fiskets område enhälligt förordnat, att tillskott av statsmedel skall vid behov kunna ifrågakomma för konservkontrollens finansiering under budgetåret 1958/59. Nämnden tillstyrker rådets förslag. Nämnden förutsätter dock, att även fortsättningsvis vid export av normal omfattning kostnaderna i sin helhet skall kunna täckas genom kontrollavgifterna och att svenska konservkontrollens råd, som när-

mast under nämnden handhar kontrollen, skall hos nämnden påkalla en höjning av avgifterna, därest de normala kontrollkostnaderna skulle stiga.

Av det föregående framgår, att för kvalitetskontroll innevarande budgetår av andra fiskvaror än konserver anvisats ett belopp av högst 40 000 kr. Jordbruksnämnden räknar med att, ifall hela detta belopp förbrukas, behållningen i clearingkassan för fisk per den 1 juli 1958 nedgår till omkring 18 000 kr. Om hänsyn tages till utgifterna under de gångna åren för ifrågasvarande kontroll, kan behovet av tillskottsmedel för innevarande budgetår enligt nämnden ej beräknas överstiga 30 000 kr. Ungefärligen samma belopp skulle i clearingkassan då kvarstå per den 1 juli 1958 att användas för bestridande av kostnaderna för kvalitetskontrollen för nästa budgetår. Härvid har ej beaktats den inkomstökning, som kan föranledas av resultatet av de överläggningar, vilka nämnden avser att upptaga om viss höjning av avgifterna för kontrollen. Med hänsyn till osäkerheten av de nu gjorda beräkningarna bör emellertid enligt nämndens mening ytterligare medel finnas tillgängliga att tillgripas i händelse av att inkomsterna till följd av minskad export nedgår. Härtill kommer det behov, som kan föreligga att tillskjuta medel för finansiering av konservkontrollen. Nämnden föreslår därför, att den bemyndigas att under nästa budgetår för kvalitetskontrollens genomförande använda dels i clearingkassan för fisk den 1 juli 1958 kvarstående medel, dels ett belopp av högst 20 000 kr. av de medel, som för budgetåret inflyter genom upptagande av införselavgifter på fiskets område.

IV. Departementschefen

Avkastningen av det svenska havsfisket var under åren 1952—1955 5—15 procent högre än under de 4 närmast föregående åren och 65—75 procent högre än under åren närmast före det andra världskriget. Även om fångstmängden visade en sjunkande tendens under åren 1952—1954, höll sig fångstvärdet under samma tid tämligen konstant. Under år 1955, då fångstmängden steg starkt och nådde högre än under något år tidigare, visade emellertid fångstvärdet icke fullt samma relativa ökning. Enligt nu tillgängliga definitiva uppgifter utgjorde totalfångsten för år 1956 omkring 192 miljoner kilogram med ett värde av nära 132 miljoner kronor. Denna avkastning utgjorde den till kvantiteten lägsta sedan år 1951 men — om man undantager år 1955 — den till värdet högsta dittills noterade. Emellertid har enligt statens jordbruksnämnds preliminära beräkning fångstmängd och fångstvärde under år 1957 stigit jämfört med år 1956 med 10 respektive 13 procent till 211 miljoner kilogram respektive 148 miljoner kronor och därmed nått högre än under något tidigare år. Uppgången beror främst på ökade fångster av sill, torsk och gråsej. Bortsett från priserna på drivmedel, vilka under det sistförflutna året legat i genomsnitt högre än under närmast föregående år, har endast obetydliga förändringar skett i fråga om priserna på förnödenheter.

Importen av fisk och fiskprodukter har under år 1957 minskat, medan exporten ökat. Nedgången i importen har berört nästan alla fiskvarugrupper. I fråga om exporten noteras avsevärt ökad försäljning av annan färsk fisk än sill, samtidigt som avsättningen av fiskkonserver minskat väsentligt. Konsumtionen inom landet av fisk och fiskprodukter under sistlidna kalenderår beräknas enligt jordbruksnämndens uppskattningar ha varit 3 miljoner kilogram större än under år 1956. Ökningen hänför sig i huvudsak till färsk och fryst fisk. Konsumtionen av frysta filéer har visserligen fortsatt att öka men stegringen har varit väsentligt mindre än under de närmast föregående åren.

Såsom jordbruksnämnden framhållit föreligger även för nästa budgetår såvitt nu kan bedömas behov av fortsatt skydd för priserna till fiskarna. Prisregleringsverksamheten torde därför böra bibehållas även under budgetåret 1958/59. I avbidan på resultatet av 1954 års fiskeriutrednings arbete torde prisregleringen därvid böra handhas i huvudsak på samma sätt som hittills, d. v. s. i stort sett i enlighet med de uttalanden i ämnet, som gjorts av föredragande departementschefen i propositionen 1951: 81.

Prisregleringen är för närvarande grundad på förordningen den 30 maj 1952 (nr 320) om viss reglering av handeln med fisk, m. m. Giltighetstiden för denna utgår den 30 juni 1958. I avvaktan på resultaten av 1954 års fiskeriutrednings arbete bör förordningen liksom hittills förlängas för ett år och sålunda erhålla fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1959.

Av den redogörelse, som jordbruksnämnden lämnat rörande kostnaderna för upprätthållandet av prisregleringen, framgår att utbetalningarna av pristillägg och prisutjämningsmedel för år 1957 — liksom för åren 1951—1956 — rätt avsevärt understiger summan av de under året influtna reglerings- och införselavgifterna. Till följd av att under år 1957 med riksdagens medgivande från prisregleringskassan för fisk utbetalats 3,5 miljoner kronor för avveckling av vissa, fiskprisregleringsföreningarna beviljade lån har emellertid behållningen av prisregleringsmedel minskat från 13,4 miljoner kronor vid ingången av år 1957 till 12,0 miljoner kronor den 1 januari 1958.

I anslutning till vad jag förut anfört, torde prisregleringen även under budgetåret 1958/59 i princip böra bedrivas så, att medelsbehovet för att upprätthålla den i huvudsak kan täckas av till prisregleringskassan inflytande medel. I avbidan på resultatet av 1954 års fiskeriutredning synes mig vidare prisregleringsavgifter även under nästa budgetår böra kunna uttagas i den omfattning, som förekommit under de senare åren.

I likhet med vad som gäller för innevarande budgetår torde enligt min mening ej heller under nästa budgetår hinder böra möta att — under särskilda förhållanden och på de villkor, som fastställs av Kungl. Maj:t — använda behållningen i prisregleringskassan för lån till regleringsföreningarna för tillfällig finansiering av kreditförsäljningar på export. Jag tillstyrker vidare jordbruksnämndens förslag, att prisregleringsföreningarna skall få dispo-

nera de krediter, för vilka staten ställt garanti, till deras fulla belopp jämväl under budgetåret 1958/59. Den av jordbruksnämnden tillstyrkta framställningen av Sydkustfisk, förening u. p. a., att garantien åt föreningen från och med nästa budgetår skall gälla för lån i Sveriges kreditbank aktiebolag i stället för som hittills i riksbanken, finner jag mig ävenledes böra förorda.

Inom jordbruksnämndens råd beträffande prisregleringsfrågor på fiskets område har väckts ett förslag, att plats borde beredas representanter för handel och industri inom prisregleringsföreningarnas styrelser. I likhet med nämnden finner jag det önskvärt, att nämnden i sagda fråga upptager överläggningar med berörda parter och vidtager de åtgärder, till vilka överläggningarna kan föranleda.

Vad jordbruksnämnden anfört rörande skyddet för avsättningen inom landet av fladen sill föranleder ej någon erinran från min sida.

Regleringen av importen och exporten av fisk och fiskprodukter sker för närvarande med stöd av bland annat förordningarna den 5 juni 1953 angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur (nr 372) samt angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m. (nr 374). Båda förordningarnas giltighetstid utgår den 30 juni 1958.

Även för nästa budgetår torde, såsom jordbruksnämnden föreslagit, importregleringen böra anordnas i huvudsaklig överensstämmelse med de grunder, som nämnden ägt tillämpa under innevarande budgetår. I avbidan på resultatet av 1954 års fiskeriutrednings översyn torde sålunda giltighetstiden för införsel förordningen (1953: 372) böra förlängas för tiden till och med den 30 juni 1959.

Med utgångspunkt från jordbruksnämndens beräkning av de medel, som genom uttagande av införselavgifter å frysta och färska filéer av gräsej, kolja, kungsfisk, torsk och vitling kan komma att inflyta under budgetåret 1958/59, torde inkomsterna av införselavgifter för närvarande kunna uppskattas till ett belopp av omkring 1,6 miljoner kronor. Jag kan ansluta mig till nämndens förslag, att de för budgetåret 1958/59 inflytande införselavgiftsmedlen användes enligt i huvudsak samma grunder som under innevarande budgetår.

Vad jordbruksnämnden anfört angående väckt förslag om vidgning av fri-listningen av fisk till kryddad eller färsk skarpsill föranleder för närvarande icke något uttalande från min sida.

Den anordning med centralisering av exporten till särskilda organ, vilken under en följd av år tillämpats beträffande länder med centraliserad import, har enligt jordbruksnämnden även under det sistlidna året visat sig nödvändig. Såsom nämnden anfört, synes det erforderligt att, för att rationellt tillvarataga föreliggande exportmöjligheter, även under nästa budgetår reglera exporten i ungefär samma omfattning som för närvarande. Jag förordar därför, att exporten jämväl under budgetåret 1958/59 ord-

nas efter i huvudsak de grunder, som följts under innevarande budgetår. I enlighet härmed bör även utförelseförordningen (1953: 374) ges förlängd giltighet för tiden till och med den 30 juni 1959.

Jordbruksnämnden har erinrat om att senast i propositionen 1957: 88 bland annat uttalats, att — intill dess resultatet av 1954 års fiskeritrednings översyn föreligger — möjligheten att uttaga import- och exportavgifter på fisk, med undantag för tidigare omförmälda slag av fiskfiléer, icke bör utnyttjas, såvida ej väsentligt ändrade förhållanden föranleder därtill. Någon ändring i de sålunda redovisade möjligheterna att uttaga ifrågakommande avgifter anser jag icke påkallad för nästa budgetår.

För budgetåret 1957/58 har medgivits, att till kostnaden för en befattning som fiskexportrepresentant får tagas i anspråk högst 90 000 kronor, varav 45 000 kronor från det å riksstaten under nionde huvudtiteln redovisade reservationsanslaget Främjande av beredning och avsättning av fisk m. m. och återstoden från de för budgetåret 1957/58 genom upptagande av införelseavgifter på fiskets område inflytande medlen. Befattningshavaren är sedan den 1 januari 1955 stationerad i Bonn.

Såsom redan föreslagits vid behandlingen av nyssnämnda anslag i årets statsverksproposition (IX ht, p. 174), torde till täckande av kostnaderna för befattningen för budgetåret 1958/59 böra beräknas ett oförändrat belopp av 90 000 kronor. I anslutning till vad som i nämnda sammanhang anförts, bör vidare — sedan 45 000 kronor av kostnaderna för befattningen bestritts ur anslaget — återstoden utgå ur de för budgetåret 1958/59 inflytande eller dessförinnan influtna införelseavgifterna på fiskets område.

Kostnaderna under innevarande budgetår för kvalitetskontroll av andra fiskvaror än konserver bestrides i enlighet med beslut av 1957 års riksdag av inflytande kontrollavgifter jämte ett tillskott av högst 40 000 kronor ur jordbruksnämndens clearingkassa för fisk. Enligt uttalanden i propositionen 1957: 88, vilka lämnats utan erinran av riksdagen, skall — i enlighet med en hösten 1956 mellan jordbruksnämnden och svenska konservkontrollens råd träffad överenskommelse angående viss omläggning av konservkontrollens arbetsformer och avgiftssystem — sedan 20 000 kronor tillförts en i propositionen omförmäld buffertfond, tillskott av statsmedel ej vidare erfordras för kvalitetskontroll av konserver.

Nyssnämnda omläggning av konservkontrollen beräknades medföra ett sådant förbilligande av kontrollverksamheten, att vid export av normal omfattning kostnaderna i sin helhet kunde täckas genom kontrollavgifterna. Jordbruksnämnden anmäler emellertid nu, att man genom en exceptionell minskning av exporten av fiskkonserver till följd av en under år 1957 inträffad och under år 1958 väntad fortsatt brist på råvaror för industrien befarar, att medlen i nyssnämnda buffertfond icke kommer att förslå att täcka underskottet på verksamheten. Nämnden föreslår därför, att tillskott av statsmedel skall vid behov kunna ifrågakomma för konservkontrollens

finansiering under budgetåret 1958/59. Med hänsyn till vad som anförts angående det synnerligen besvärliga läge, vilket konservkontrollen befaras råka i, finner jag mig böra tillstyrka nämndens förevarande förslag. I likhet med nämnden förutsätter jag emellertid, att även i fortsättningen vid export av normal omfattning kostnaderna för konservkontrollen i sin helhet skall täckas genom kontrollavgifterna och att avgifterna skall höjas, därest de normala kontrollkostnaderna skulle stiga. Jag förutsätter även, att nämnden och svenska konservkontrollens råd söker tillvarataga alla möjligheter till besparingar i anledning av den reducerade kontrollverksamheten.

I fråga om finansieringen av ett eventuellt erforderligt tillskott till konservkontrollen ävensom av kvalitetskontrollen i övrigt — i den mån utgifterna för kontrollen ej kan bestridas av inkommande avgifter — förordar jordbruksnämnden, att för täckning av sagda tillskott respektive underskott skall få tagas i anspråk dels i clearingkassan för fisk den 1 juli 1958 kvarstående medel, dels ett belopp av högst 20 000 kronor av de medel, som för budgetåret 1958/59 inflyter genom upptagande av införselavgifter på fiskets område. Nämnden framhåller i anslutning härtill, att — därest behovet av tillskottsmedel för kvalitetskontrollen för innevarande budgetår ur nyssnämnda kassa ej kommer att överstiga 30 000 kronor — behållningen i kassan den 1 juli 1958 beräknas uppgå till ungefär 30 000 kronor. Därvid har dock icke beaktats de minskade anspråk å kassan, som kan föranledas av resultatet av de överläggningar om viss höjning av avgifterna för kontrollen, vilka nämnden avser att upptaga. Med hänsyn till osäkerheten av de verkställda beräkningarna bör emellertid enligt nämndens mening å andra sidan beaktas behovet av att ytterligare medel finnes tillgängliga, därest avgiftsinkomsterna skulle nedgå på grund av minskad export.

Med hänsyn till vad nämnden sålunda anført, finner jag mig böra förorda, att till bestridande av omförmälda eventuella tillskott till konservkontrollen samt av sådana kostnader för kvalitetskontrollen av andra fiskvaror än konserver, som icke kan täckas genom inflytande kontrollavgifter, skall få tagas i anspråk i första hand i clearingkassan för fisk den 1 juli 1958 kvarstående medel och i andra hand ett belopp av högst 20 000 kronor ur de för budgetåret 1958/59 inflytande eller dessförinnan influtna införselavgiftsmedlen på fiskets område.

I enlighet med det anförda har inom jordbruksdepartementet utarbetats förslag till dels *förordning angående fortsatt giltighet av förordningen den 30 maj 1952 (nr 320) om viss reglering av handeln med fisk, m. m.*, dels *förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 372) angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur*, dels *förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 374) angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m.* Förslagen torde böra föreläggas riksdagen till anlagande.

Under återopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

Kungl. Maj:ts proposition nr 71 år 1958

A. antaga förut omförmälda förslag till

1) förordning angående fortsatt giltighet av förordningen den 30 maj 1952 (nr 320) om viss reglering av handeln med fisk, m. m.,

2) förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 372) angående reglering av införseln av vissa slag av fisk och skaldjur, och

3) förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 5 juni 1953 (nr 374) angående reglering av utförseln av vissa slag av fisk och skaldjur m. m.;

B. medgiva, att för tiden till och med den 30 juni 1959 reglering av priserna på fisk ävensom importen och exporten av fisk av vissa slag jämte därmed sammanhängande frågor må anordnas i huvudsaklig överensstämmelse med vad som förordats i det föregående; samt

C. bemyndiga fullmäktige i riksgäldskontoret att under budgetåret 1958/59 för lån i Sveriges kreditbank aktiebolag mot gängse ränta ställa garanti dels åt Sydkustfisk, förening u. p. a., intill ett belopp av 2 000 000 kronor jämte ränta, dels åt Västkustfisk, förening u. p. a., intill ett belopp av 3 000 000 kronor jämte ränta.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan lämnar Hans Maj:t Konungen bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Ulla B. Silén

Bilaga 1

Antal fiskare vid saltsjöfisket åren 1935—1956

(Indextal: 1935/39 = 100)

År	Ostkusten (norr om Blekinge)				Sydkusten (Blekinge och Skåne)			
	Yrkesfiskare	Binäringsfiskare	Summa	Index-tal	Yrkesfiskare	Binäringsfiskare	Summa	Index-tal
1935/39	4 580	7 437	12 017	100	2 480	1 128	3 608	100
1940/44	5 432	6 921	12 353	103	2 558	1 409	3 967	110
1945	5 896	6 373	12 269	102	2 817	1 492	4 309	119
1946	5 528	6 168	11 696	97	2 756	1 423	4 179	116
1947	5 250	6 047	11 297	94	2 606	1 328	3 934	109
1948	4 926	6 099	11 025	92	2 597	1 236	3 833	106
1949	4 673	6 100	10 773	90	2 532	1 335	3 867	107
1950	4 306	5 818	10 124	84	2 452	1 268	3 720	103
1951	3 947	5 722	9 669	80	2 320	1 175	3 495	97
1952	3 771	5 598	9 369	78	2 199	1 103	3 302	92
1953	3 616	5 598	9 214	77	2 068	1 136	3 204	89
1954	3 288	5 652	8 940	74	2 027	1 077	3 104	86
1955	3 007	5 549	8 556	71	1 913	1 098	3 011	83
1956	2 768	5 666	8 434	70	1 831	1 065	2 896	80

År	Västkusten (Hallands län, Göteborgs och Bohus län)				Samtliga kuststräckor			
	Yrkesfiskare	Binäringsfiskare	Summa	Index-tal	Yrkesfiskare	Binäringsfiskare	Summa	Index-tal
1935/39	6 586	1 406	7 992	100	13 646	9 971	23 617	100
1940/44	6 749	1 247	7 996	100	14 739	9 577	24 316	103
1945	7 321	1 203	8 524	107	16 034	9 068	25 102	106
1946	7 210	1 343	8 553	107	15 494	8 934	24 428	103
1947	7 211	1 224	8 435	106	15 067	8 599	23 666	100
1948	7 230	1 245	8 475	106	14 753	8 580	23 333	99
1949	7 185	1 275	8 460	106	14 390	8 710	23 100	98
1950	7 051	1 231	8 282	104	13 809	8 317	22 126	94
1951	7 017	1 200	8 217	103	13 284	8 097	21 381	91
1952	6 874	1 140	8 014	100	12 844	7 841	20 685	88
1953	6 770	1 137	7 907	99	12 454	7 871	20 325	86
1954	6 416	1 092	7 508	94	11 731	7 821	19 552	83
1955	6 058	1 076	7 134	89	10 978	7 723	18 701	79
1956	5 749	1 012	6 761	85	10 348	7 743	18 091	77

Anm. Uppgifterna är hämtade från den officiella fiskeristatistiken. Enligt instruktionen för statistikinsamlarna skall som yrkesfiskare anses person, som har sin huvudsakliga inkomst av fisket. Lokala skiljaktigheter förekommer emellertid i fråga om gränsdragningen mellan yrkes- och binäringsfiskare.

Antal fiskebåtar åren 1935/39 och 1948—1956

År	Däckade båtar med motor						Summa	Öppna båtar med motor			Summa båtar med motor	
	Hkr							Summa	Hkr			
	1—10	11—30	31—90	91—150	151—200	>200			1—5	6—10		>10
Ostkusten												
1935/39	..	..	..	..	..	..	388	..	..	..	4 636	5 024
1948.....	938	398	6	1	0	0	1 343	3 209	1 581	89	4 879	6 222
1949.....	594	486	15	1	0	0	1 396	3 222	1 540	90	4 852	6 248
1950.....	853	557	24	1	0	0	1 435	3 186	1 430	98	4 714	6 149
1951.....	799	607	34	0	1	1	1 441	3 170	1 477	131	4 778	6 219
1952.....	689	626	24	1	0	0	1 340	3 103	1 517	137	4 757	6 097
1953.....	731	630	25	1	0	0	1 387	3 045	1 591	159	4 795	6 182
1954.....	694	629	31	5	2	0	1 361	3 075	1 541	174	4 790	6 151
1955.....	565	612	36	10	2	0	1 225	3 039	1 607	186	4 832	6 057
1956.....	492	606	45	16	4	0	1 163	3 062	1 589	235	4 886	6 049
Sydskusten												
1935/39	..	..	..	..	..	..	749	..	..	..	459	1 208
1948.....	322	302	108	26	0	0	758	574	68	0	642	1 400
1949.....	312	304	117	38	0	0	771	577	103	11	691	1 462
1950.....	315	296	124	36	0	0	771	577	94	10	681	1 452
1951.....	307	302	128	39	1	1	777	536	133	5	674	1 451
1952.....	312	309	135	39	1	1	796	551	159	7	717	1 513
1953.....	309	295	127	45	0	1	777	608	160	14	782	1 559
1954.....	333	275	134	48	0	1	791	630	133	15	778	1 569
1955.....	310	278	137	53	0	1	779	636	162	19	817	1 596
1956.....	329	243	122	66	7	1	768	663	132	20	815	1 583
Västskusten												
1935/39	..	..	..	..	..	..	1 345	..	..	..	496	1 841
1948.....	443	217	346	325	109	0	1 440	602	232	48	882	2 322
1949.....	455	212	352	323	129	0	1 471	622	223	13	858	2 329
1950.....	452	170	356	322	163	0	1 463	689	262	12	963	2 426
1951.....	404	189	345	328	226	0	1 492	699	275	13	987	2 479
1952.....	408	206	333	293	203	0	1 443	688	286	21	995	2 438
1953.....	430	190	328	272	144	82	1 446	692	277	26	995	2 441
1954.....	426	196	318	272	143	99	1 454	703	304	18	1 025	2 479
1955.....	416	201	301	212	167	140	1 437	695	324	27	1 046	2 483
1956.....	414	195	277	167	173	144	1 370	684	316	46	1 046	2 416
Samtliga kuststräckor												
1935/39	..	..	..	..	..	..	2 482	..	..	..	5 591	8 073
1951.....	1 510	1 098	507	367	228	83	3 710	4 405	1 885	149	6 439	10 149
%	40,7	29,6	13,7	9,9	6,1	2,3	100,0	68,4	29,3	2,3	100,0	
1952.....	1 409	1 141	492	333	204	83	3 579	4 342	1 962	165	6 469	10 048
%	39,4	31,9	13,7	9,3	5,7	2,3	100,0	67,1	30,3	2,6	100,0	
1953.....	1 470	1 115	480	318	144	83	3 610	4 345	2 028	199	6 572	10 182
%	40,7	30,9	13,3	8,8	4,0	2,3	100,0	66,1	30,9	3,0	100,0	
1954.....	1 453	1 100	483	325	145	100	3 605	4 408	1 978	207	6 593	10 199
%	40,3	30,5	13,4	9,0	4,0	2,8	100,0	66,9	30,0	3,1	100,0	
1955.....	1 291	1 091	474	275	169	141	3 441	4 370	2 093	232	6 695	10 136
%	37,5	31,7	13,8	8,0	4,9	4,1	100,0	65,3	31,2	3,5	100,0	
1956.....	1 235	1 044	444	249	184	145	3 301	4 409	2 037	301	6 747	10 048
%	37,4	31,6	13,5	7,5	5,6	4,4	100,0	65,3	30,2	4,5	100,0	

Anm. Uppgifterna hämtade från den officiella fiskeristatistiken (SOS Fiske). I denna bilaga redovisas, i motsats till tidigare, ej fiskebåtar utan motor.

Bilaga 3

Saltsjöfiskets avkastning, fördelad på olika fångstområden, mängd, värde samt procentuell fördelning åren 1935—1957

År	Ostkusten		Sydkusten		Västkusten ²		Totalfångst ²		Därav ilandfört i utrikes hamnar ²	
	Milj. kg	%	Milj. kg	%	Milj. kg	%	Milj. kg	%	Milj. kg	%
	Fångstmängd									
1935/39	31,9	27	11,9	10	75,6	63	119,4	100	14,8	12
1940/44	37,0	31	19,3	16	64,1	53	120,4	100	1,7	1
1945.....	35,3	23	23,7	16	93,6	61	152,6	100	6,7	4
1946.....	29,4	18	18,0	11	113,5	71	160,9	100	13,0	8
1947.....	22,2	14	19,7	13	114,0	73	155,9	100	10,1	6
1948.....	25,2	14	26,6	14	132,6	72	184,4	100	12,9	7
1949.....	27,3	15	32,9	18	122,2	67	182,4	100	18,1	10
1950.....	27,8	15	27,7	15	131,2	70	186,7	100	24,5	13
1951.....	27,8	15	28,6	16	126,3	69	182,7	100	19,0	10
1952.....	27,6	13	32,0	16	144,4	71	204,0	100	28,8	14
1953.....	29,3	15	32,7	16	135,3	69	197,3	100	30,7	16
1954.....	28,5	15	31,1	16	133,7	69	193,3	100	27,8	14
1955.....	30,1	14	34,1	16	145,2	70	209,4	100	34,9	17
1956.....	24,3	13	33,1	17	134,4	70	191,8	100	30,2	16
1957 ¹	22,3	11	39,1	18	149,9	71	211,3	100	33,3	16

År	Ostkusten		Sydkusten		Västkusten ²		Totalfångst ²		Därav ilandfört i utrikes hamnar ²	
	Milj. kr	%	Milj. kr	%	Milj. kr	%	Milj. kr	%	Milj. kr	%
	Fångstvärde									
1935/39	8,3	28	3,7	13	17,6	59	29,6	100	3,1	10
1940/44	26,3	31	13,5	16	45,8	53	85,6	100	0,3	0
1945.....	29,3	26	16,4	14	67,7	60	113,4	100	7,0	6
1946.....	22,9	25	10,3	11	59,5	64	92,7	100	10,1	11
1947.....	20,4	23	11,2	12	58,4	65	90,0	100	5,1	6
1948.....	23,6	20	16,1	14	75,6	66	115,3	100	5,9	5
1949.....	22,7	22	16,1	15	65,5	63	104,3	100	6,8	7
1950.....	22,6	22	14,8	15	64,2	63	101,6	100	8,8	9
1951.....	24,9	23	16,4	15	67,7	62	109,0	100	8,7	8
1952.....	24,4	20	18,4	15	79,2	65	122,0	100	11,0	9
1953.....	24,7	20	20,3	17	76,6	63	121,6	100	10,8	9
1954.....	24,4	20	20,6	16	79,5	64	124,5	100	11,6	9
1955.....	23,8	18	23,2	17	86,5	65	133,5	100	14,1	11
1956.....	22,9	17	21,1	16	87,7	67	131,7	100	15,6	12
1957 ¹	22,2	15	25,0	17	101,5	68	148,3	100	17,1	12

¹ Siffrorna är uppskattade av jordbruksnämnden.

² Skrapfisk ilandförd utomlands är icke inkluderad.

Anm. Ävens är inkluderat i fångstmängdsuppgifterna för åren 1949—1957 men däremot icke för åren 1935—1948. Det beräknade totala ävenset har för åren 1945, 1946, 1947 och 1948 utgjort resp. 7,5, 8,8, 8,9 och 9,5 milj. kg.

Genomsnittliga fiskarpriser och minimipriser på fisk under tiden juli 1953—september 1957, öre/kg

Tid	Västkusten										Sydkusten						Genomsnittet av partinoteringar på strömming i Stockholm ⁶
	Genomsnittliga fiskarpriser ¹					Minimipriser ²					Genomsnittliga fiskarpriser		Minimipriser ³				
	All fisk ⁴	Sill	Torsk	Makrill	Annan fisk ²	Sill nr 1 ⁴	Sill nr 3 ⁴	Torsk nr 1	Torsk nr 2	Makrill ⁴ (ej liten)	Sill	Torsk	Sill nr 1 ⁵	Sill nr 3 ⁵	Torsk nr 1	Torsk nr 2	
1953																	
3:e kv.	65,1	44,6	76,3	79,7	102,6	56 (42)	36 (28)	63	53	50	51,4	50,9	65	55	49	46	122,6
4:e kv.	58,7	36,2	104,0	66,4	101,0	53 (45)	36 (28)	63	53	50	57,2	56,0	65	55	49	46	125,0
1954																	
1:a kv.	49,5	35,0	86,7	56,5	95,8	49 (36)	36 (20)	63	53	50	68,2	60,0	65	55	49	46	120,1
2:a kv.	75,9	38,6	74,0	69,0	92,7	49 (36)	34 (20)	63	53	50	44,3	44,2	65	55	49	46	100,0
3:e kv.	67,9	43,6	81,8	91,4	103,1	56 (42)	36 (28)	63	53	50	54,1	50,3	65	55	49	46	117,6
4:e kv.	66,1	37,2	117,5	75,2	119,3	53 (42)	31 (28)	63	53	50	63,9	59,5	65	55	49	46	119,9
1955																	
1:a kv.	47,3	31,1	95,8	87,6	113,8	49 (38)	31 (22)	63	53	50	63,2	55,8	65	55	49	46	112,6
2:a kv.	72,6	37,4	83,1	59,1	92,3	49 (38)	31 (22)	63	53	55 (48)	47,8	52,2	65	55	49	46	111,8
3:e kv.	61,2	41,4	77,0	79,0	83,4	59 (45)	39 (31)	63	53	55 (48)	48,2	56,4	65	55	56	53	125,2
4:e kv.	77,5	47,6	107,3	90,5	104,5	55 (36)	35 (22)	63	53	55 (48)	56,0	59,6	65	55	56	53	134,1
1956																	
1:a kv.	65,9	46,3	79,9	120,1	100,5	49 (38)	31 (22)	63	53	55 (48)	66,4	58,1	65	55	56	53	136,0
2:a kv.	73,6	42,5	80,8	69,9	89,0	49 (38)	31 (22)	68	58	55 (48)	58,7	49,4	65	55	53	50	123,4
3:e kv.	68,8	48,0	82,2	98,6	97,2	59 (47)	39 (31)	68	58	55 (48)	47,4	56,1	68	58	55	52	128,9
4:e kv.	74,4	44,5	111,2	96,4	113,6	55 (45)	36 (27)	68	58	55 (48)	53,1	59,5	68	58	56	53	139,4
1957																	
1:a kv.	64,0	42,2	97,2	99,2	115,0	49 (43)	31 (24)	68	58	55 (48)	58,7	54,4	68	58	56	53	135,7
2:a kv.	69,0	42,0	77,0	64,0	89,4	49 (43)	31 (28)	68	58	59 (50)	61,0	51,2	68	58	54	51	125,3
3:e kv.	65,8	47,2	78,8	75,9	93,9	62 (48)	41 (33)	69	59	59 (50)	54,0	55,6	68	58	55	52	133,6

¹ Uppgifterna avser försäljningen vid fiskauktionerna i Göteborg, Gravarne, Smögen, Lysekil och Strömstad.

² Skarpsill, saltsill, skrapfisk och skaldjur ej medtagna.

³ Minimipriserna på sill och makrill avser oremsad vara samt på torsk rensad vara med huvud.

⁴ Avser minimipriser vid försäljning på s. k. första auktion (för alla köpare). Inom parentes har angivits minimipriset vid försäljning på s. k. andra auktion (för exportörer och beredare i fråga om sill samt för beredare av frysta filéer i fråga om makrill).

⁵ T. o. m. andra kvartalet 1956 har gällt ett gemensamt minimipris av 58 öre för sill, som ilandföres i Blekinge.

⁶ Partinoteringen på strömming är det pris, som producentföreningen fastställt att gälla vid försäljning till återförsäljare i och för dennes rörelse, och är sålunda ej jämförbart med de i kolumnerna redovisade fiskarpriserna.

Anm. 1. Såväl de genomsnittliga fiskarpriserna som minimipriserna inkluderar i förekommande fall exempelvis auktionsavgifter och fiskarens andel i lädkostnaden.

Anm. 2. Vissa korrigeringar har i tabblån skett av de i bilaga 4 till prop. 1957:88 angivna fiskarpriserna.

Bilaga 5

Utrikeshandeln med fisk, fiskrom, ostron och kräftdjur samt fiskkonserver omfattande stat. nr 27—63 och 315—317¹

År	Utförsel				Införsel			Differens Utförsel- överskott (+) Införsel- överskott (-)
	Kommersiell export		Direktlandningar i utlandet ²	Summa ¹	Kommersiell import		Summa	
	(fisk m. m.) stat. nr 27—63	(fiskkonserver) stat. nr 315—317			(fisk m. m.) stat. nr 27—63	(fiskkonserver) stat. nr 315—317		
Miljoner kilogram								
1935/39.	25,6	0,9	14,8	41,3	50,2	1,4	51,6	- 10,3
1940/44.	5,6	0,2	1,7	7,5	11,7	0,3	12,0	- 4,5
1945....	6,7	0,1	6,7	13,5	16,8	0,2	17,0	- 3,5
1946....	34,1	2,5	13,0	49,6	23,4	0,7	29,1	+ 20,5
1947....	17,6	2,5	10,1	30,2	30,1	1,2	31,3	- 1,1
1948....	47,8	1,4	12,9	62,1	28,5	0,7	29,2	+ 32,9
1949....	46,2	2,2	13,1	66,5	23,5	0,8	24,3	+ 42,2
1950....	35,5	2,7	24,5	62,7	26,8	1,5	28,3	+ 34,4
1951....	51,1	1,7	19,0	71,8	31,1	1,2	32,3	+ 39,5
1952....	55,3	1,7	23,8	85,8	34,8	1,6	36,4	+ 49,4
1953....	48,1	1,1	30,7	79,9	36,4	2,0	38,4	+ 41,5
1954....	52,7	2,3	27,8	82,8	34,2	2,3	36,5	+ 46,3
1955....	51,2	1,6	34,9	87,7	44,1	2,7	46,8	+ 40,9
1956....	41,0	1,8	30,3	73,1	44,1	3,1	47,2	+ 25,9
1957 ³ ..	42,8	0,9	33,3	77,0	38,6	2,8	41,4	+ 35,6
Miljoner kronor								
1935/39	8,0	1,1	3,1	12,2	23,1	2,4	25,5	- 13,3
1940/44	2,9	0,2	0,3	3,4	10,5	1,6	12,1	- 8,7
1945....	4,1	0,2	7,0	11,3	19,6	1,3	20,9	- 9,6
1946....	25,6	5,4	10,1	41,1	32,2	4,3	36,5	+ 4,6
1947....	17,7	7,4	5,1	30,2	30,6	5,2	35,8	- 5,6
1948....	33,6	4,9	5,9	44,4	29,7	2,5	32,2	+ 12,2
1949....	28,0	5,7	6,8	40,5	24,7	2,8	27,5	+ 13,0
1950....	23,5	7,6	8,8	39,9	29,9	6,5	36,4	+ 3,5
1951....	33,8	5,6	8,7	48,1	37,4	5,8	43,2	+ 4,9
1952....	38,9	5,5	11,0	55,4	47,1	6,8	53,9	+ 1,5
1953....	34,2	3,7	10,8	48,7	50,3	8,7	59,0	- 10,3
1954....	35,1	7,7	11,6	54,4	54,4	11,2	65,6	- 11,2
1955....	35,3	5,5	14,1	54,9	72,6	13,9	86,5	- 31,6
1956....	33,1	6,3	15,6	55,0	72,3	15,7	88,0	- 33,0
1957 ³ ..	38,2	3,6	17,1	58,9	69,9	15,5	85,4	- 26,5

¹ Vissa beredda eller konserverade varor av fisk och skaldjur hänföres till stat. nr 281: 1 och 321: 5. År 1957 uppgick införseln av dessa varor till 3,1 milj. kr. och 512 ton samt utförseln till 0,3 milj. kr. och 109 ton.

² Skrapfisk är icke inkluderad. Direktlandningar av skrapfisk uppgick i milj. kg till år 1950 3,9, år 1951 2,5, år 1952 3,6, år 1953 2,4, år 1954 7,8, år 1955 10,1, år 1956 5,5 och år 1957 4,9. Förstahandsvärdet i milj. kr. utgjorde under resp. år 0,5, 0,3, 0,4, 0,4, 1,4, 2,0, 1,1 och 0,8.

³ Siffrorna för kommersiell handel enligt tullverkets preliminära statistik, direktlandningar enligt jordbruksnämndens beräkningar. Tidigare års siffror är hämtade från handelsstatistiken.

Prisutvecklingen på vissa förnödenheter inom fisket

(Indextal 1946 = 100)

År	Skarpsilltrål ¹ 70 fot		Trålwire 1 ¹ / ₄ " 42 tr		Silltrålnät 1 ² / ₁₆ 42 mm		Snörpvnät 3 ³ / ₈ 17 mm	
	Kr. per st	Indextal	Kr. per m	Indextal	Kr. per kg	Indextal	Kr. per kg	Indextal
1938.....	400	67	0,45	60	4,30	54	6,60	51
1939.....	350	58	0,57	76	4,81	60	7,08	55
1940/45 ..	550	92	0,67	89	7,42	93	11,47	89
1946.....	600	100	0,75	100	7,97	100	12,92	100
1947.....	600	100	0,75	100	7,97	100	12,92	100
1948.....	775	129	0,95	127	10,71	134	15,06	117
1949.....	775	129	0,95	127	11,05	139	15,75	122
1950.....	840	140	1,10	147	12,82	161	18,30	142
1951.....	1 192	199	1,25	167	16,32	205	24,41	189
1952.....	1 155	193	1,35	180	15,85	199	23,85	185
1953.....	1 155	193	1,20	160	15,20	191	23,70	183
1954.....	1 155	193	0,95	127	15,20	191	23,40	181
1955.....	1 155	193	0,87	116	15,00	188	23,40	181
1956.....	1 155	193	0,99	132	15,00	188	23,40	181
1957.....	1 155	193	1,09	145	14,67	184	23,40	181

År	Snurrevadståg Tross om 50 kg		Strömmingskötte; 7 200 × 300 × 19 × × 60/6		Brännolja 0-zon		1/2-låda	
	Kr. per kg	Indextal	Kr. per st	Indextal	Öre per liter	Indextal	Kr. per st	Indextal
1938.....	1,00	29	137	33	11,2	77	..	—
1939.....	1,10	31	137	33	11,7	81	..	—
1940/45 ..	2,85	81	306	75	73,3	505	..	—
1946.....	3,50	100	410	100	14,5	100	1,60	100
1947.....	3,50	100	411	100	14,8	102	1,75	109
1948.....	3,25	93	415	101	17,9	123	1,85	116
1949.....	3,85	110	429	105	17,4	120	1,75	109
1950.....	4,15	119	432	105	19,8	137	1,75	109
1951.....	4,94	141	478	116	23,1	159	2,90	181
1952.....	4,85	139	493	120	23,2	160	2,95	184
1953.....	4,12	118	470	115	22,7	157	2,40	150
1954.....	3,58	102	486	119	21,8	150	2,50	156
1955.....	3,38	97	522	127	22,0	152	2,65	166
1956.....	3,49	100	522	127	23,3	161	2,60	163
1957.....	3,85	110	496	121	26,1	180	2,53	158

¹ Fr. o. m. 1955 har nya tråltyper kommit till användning. Priserna för sådana trålar av 84 fots längd, tillverkade av bomullsgarn, har varit oförändrade och ligger mellan 1 300 och 1 600 kr.

Ann. Priset på is på västkusten har 1946—1957 varit oförändrat 32 kr. 10 öre per ton.

Tablå över inkomster (prisregleringsavgifter m. m.) och utgifter för prisregleringen på fisk under tiden

15/4 1946—31/12 1957, allt i kr.

År	Västkusten		Sydkusten		Ostkusten (strömning)		Importfisk	
	Prisregleringsavgifter	Utgifter	Prisregleringsavgifter	Utgifter	Prisregleringsavgifter	Utgifter	Prisregleringsavgifter	Införselavgifter
		Pristillägg m. m.		Pristillägg m. m.		Prisutjämn.-bidrag m. m. ²		
1946.....	1 117 780: 21	1 276 724: 82	124 086: 57	80 276: 72	113 425: 88	—	80 167: 09	
1947.....	1 699 532: 08	1 507 945: 02	196 826: 53	224 512: 86	191 648: 54	140 726: —	295 221: 73	
1948.....	2 239 833: 72	1 949 812: 46	381 401: 55	8 323: 68	245 834: 98	132 597: —	240 298: 87	
1949.....	2 000 733: 09	1 928 838: 41	306 089: 17	292 115: 77	254 064: 84	831 289: 46	247 384: 72	
1950.....	1 546 655: 26	2 560 254: 65	225 914: 41	581 793: 96	236 391: 81	485 874: 74	324 952: 84	
1951.....	2 026 991: 10	1 441 531: 28	314 686: 10	138 400: 72	310 516: 65	525 000: —	836 301: 45	
1952.....	2 152 916: 51	1 713 595: 81	488 976: 85	145 048: 07	448 015: 42	800 000: —	1 326 222: 23	
1953.....	2 309 384: 26	1 757 128: 95	528 363: 87	214 768: 99	534 310: 05	800 000: —	1 352 397: 96	
1954.....	2 323 216: 67	1 563 805: 09	512 834: 04	157 717: 72	501 155: 91	800 000: —	1 322 794: —	
1955.....	1 956 955: 61	1 500 000: —	594 931: 23	446 488: 05	548 105: 17	826 110: 95	2 180 626: 39	
1956.....	1 653 500: 39	2 564 811: 90	299 295: 86	634 727: 07	332 933: 98	582 461: 13	1 707 184: 85	1 560 000: —
1957.....	1 411 977: 28	³ 1 562 371: 21	303 648: 20	³ 755 000: —	355 869: 48	³ 330 000: —	1 230 877: 92	1 108 852: 05
		Omkostnader		Omkostnader		Omkostnader		
1946—1957.....		307 201: 71		77 135: 42		3 154: 80		
Avveckling av statslån		2 500 000: —		500 000: —		500 000: —		
Summa	22 499 476: 18	24 134 021: 31	4 277 054: 88	4 256 309: 03	4 122 272: 71	6 757 214: 08	11 144 430: 05	2 668 852: 05
Behållning (+) resp. underskott (—)	— 1 694 545: 13		+ 20 745: 35		— 2 634 941: 37			
				+ 9 504 540: 95				
Överfört år 1946 från clearingkassan för fisk				+ 1 000 000: —				
Ränteinkomst				+ 1 569 254: 67				
Uppbörds- och kontrollkostnader				— 72 449: —				
Behållning ^{31/12} 1957 ..				+ 12 001 346: 62				

¹ Beträffande strömmingsregleringen 1/4.² Bortsett från fonder å tillhoppa 543 168 kr., vilka vid regleringssystemets införande ställts till ostkustens förfogande för prisutjämningsbidrag och sedermera helt åtgått.³ Beloppet är preliminärt.

Anm. »Prisregleringsavgifter» och »införselavgifter» avser under resp. år faktiskt influtna inkomster, medan »pristillägg m. m.» och »prisutjämningsbidrag» belöper på resp. år.